

BØRNETEATER

NR. 101 • MAJ 1997

avisen

Støtten tur/retur

Hvad gør man som teater med sit gode projekt, når Teaterrådet nok giver støtte, men ikke nok til at projektet kan gennemføres på kunstnerisk forsvarlig vis? Tjah, man kan vælge at trodse de økonomiske realiteter – eller returnere støtten...

Side 2-3

Kampen mod rutinen

»Børn, som andre mennesker, fortjener at blive budt det bedste. Det vil på teatret sige, at det, de ser, bestræber sig på at være kunst med blikket rettet mod kunstens ideale fordringer«, skriver Bjørn Lense-Møller bl.a. i sin sidste eftertænksomme portion lommeuld

Side 3

Festival 97

Med det sydfynske øhav og en energisk lokalgruppe som bisiddere blev den store børne- og ungdomsteaterfestival i Svendborg budt på fine rammer for kunst i børnehøjde. Kommentarer, foto-reportage og anmeldelser af 19 festival-forestillinger på siderne 3, 4-5 og 6-15

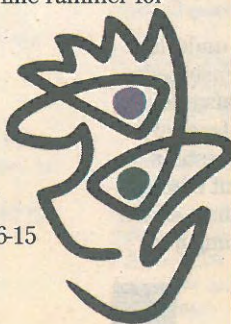

FOTO: KURT JOHANSEN

Principper til udsalgspis

Af Carsten Jensen

Der er tale om et veritabelt brandudsalg af principper, når den offentlige støtte skal fordeles til de danske børneteatre: Teatrene må leve med, at de ALTID får færre penge – om nogen overhovedet – end de ber om i drifts- og projektstøtte. Og Teaterrådet må leve med, at de økonomiske realiteter ALDRIG giver mulighed for at honorere teatrenes relativt beskedne krav fuldt ud.

Resultatet er det velkendte: Teatrene må beskære forestillingsprojekter, revidere turneplaner og henvise folk til A-kassen en god del af året – mens Teaterrådet (og RBOT) må konstatere, at støttemidlerne slipper op før det kvalitative udbud og at der stadig er uhyggeligt lang vej til opfyldelse af det allerede pristalsforældede krav om en minimumsstøtte på 2,4 millioner kroner til et lille, vel fungerende teater.

Den tilbagevendende kollision mellem principper, økonomi og kunst udspilles følgelig før hver ny sæson, når Teaterrådets liste over støtte til teaterdrift og pro-

jekter foreligger.

Men i år er der også blevet plads til at lufte de principielle aspekter. I hvert fald hvad angår projektstøtten til Odense Internationale Teater, Teater Tango og Teatro Rio Rose. Alle fik de væsentligt mindre end de bad om og alle overvejede at returnere det tildelte beløb, som syntes for lille til at realisere projekterne på forsvarlig kunstnerisk vis.

Kære Teaterråd: Send flere penge

I Teatro Rio Roses tilfælde konstaterede administrator *Klaus Eggert*, at man kun havde fået 73 procent af den ønskede produktionsstøtte til forestillingen »Haku«. I et langt brev til Teaterrådet takkede han for pengene, men udstak samtidig det principielle problem: »Hvor skærer man i et budget, som man mener udgør basis for den kunstneriske satsning, som man søger om at realisere?«

Han påpegede, at Teaterrådet jo ikke samtidig med den decimerede tildeling anviser, hvor der er overbudgetteret eller kan spares, men tværtimod betinger sig, at instruktør, komponist osv. bliver som anført i ansøgningen

Klaus Eggert mente, at

teatret af principielle grunde burde overveje at returnere tilsagn og penge og meddele rådet, at det ikke var muligt at producere en kunstnerisk forsvarlig forestilling på de givne betingelser.

Efter svære overvejelser endte Teatro Rio Rose med at beholde pengene, revidere projekt og turneperioder m.m. – og anmode om forhøjet støtte-tilsagn fra Teaterrådet.

Det kom så midt under festivalen i Svendborg og sendte projektstøtten op på næsten 100 procent af det ansøgte.

Rådet tog dog ikke stilling til det principielle i sagen, men fordelte blot ekstra indkomne penge: Danseprojektet Teater Tango endte nemlig med at holde på principperne og returnere en rund million kroner med et nej-tak.

Råd uden kasser

Hermed demonstrerede Teaterrådet også, at man mener det alvorligt, når man taler om at bås-systemet er nedbrudt til fordel for en større bevægelsesfrihed for rådet.

Men den underliggende dagsorden – at det stadig er nødvendigt at producere forestillinger for mindre end minimum – er ikke taget af bordet.

Som formanden for Børneteatersammenslutningen, *Carsten Wittrock* udtrykker det:

»De skiftende Teaterråd har jo altid givet mindre, ofte endda meget mindre, end de beløb, teatrene har søgt om. Selvfølgelig er det min principielle holdning, at man burde give projekterne de ansøgte penge, for der er jo ikke tale om nogen overbudspolitik fra teatrenes side. Men alligevel må man jo konstatere, at børneteatrene i årevis HAR lavet projekter, der økonomisk set »ikke kan lade sig gøre« – men så har man alligevel fundet måder at hutle øko-

nomien igennem på.«

»Sagen om Rio Rose viser jo to ting. Dels at det KAN lade sig gøre at få flere penge fra Teaterrådet, hvis rådet af en eller anden grund får penge retur. Dels at rådet lever op til sin egen målsætning om ikke at tage det så tungt med de faste kasser,« siger han.

Indsnævret verdensbillede

Professor *Jørn Langsted*, Institut for Dramaturgi ved Aarhus Universitet, var som formand for det såkaldte egnsteaterudvalg med til at »kanonisere« minimumstøtten på de 2,2 mio. kr. og som medlem af det forrige Teaterråd med til at »pristalsregulere« det til 2,4 millioner.

Han erkender dog, at heller ikke »hans« teaterråd formåede at leve op til intentionerne:

»Man møder jo hurtigt realitetschokket i form af det dilemma, som var og er det samme for det gamle Teaterråd under Lense-Møller og det nye Teaterråd: Skal man lade færre teatre få mere eller brede støtten lidt mere ud. Og her støder man rent bevidstheds-mæssigt mod et loft, for en drastisk tildelingspolitik betyder samtidig, at man slagter teatre, der hører til i toppen af den kvalitetsmæssige kransekage.«

»Da vi i egnsteaterrapporten fra 1992 foreslog 2,2 mio. kr. som minimum, lå der samtidig i det, at det var et tal, der skulle pristalsreguleres. Allerede dengang var de 2,2 måske for lavt sat, og i dag skulle man nærmere op på tre millioner kroner for at drive et lille teater, der også har lidt »luft under vingerne«, siger *Jørn Langsted* og anfører, at man i Sverige har lavet et

specielt teater-prisindeks, der viser, at udgifterne til teaterproduktion stiger kraftigere end gennemsnitspristigningerne.

»Situationen kan illustreres ved Egnsteatret Gruppe 38, hvor jeg selv er formand for bestyrelsen og hvor kommunen giver omkring de 2,2 mio. kr. i årlig støtte. Men når pengene til de faste udgifter er afsat, er der knapt nok råd til at producere en enkelt ny forestilling om året.«

»Det er altså et underligt indsnævret verdensbillede, som økonomien afsætter – og som bl.a. medfører alle disse en-mandsforestillinger og en konstant afhængighed af a-kasserne«, slutter teaterprofessor Langsted.

BØRNETEATER avisen

- UDGIVER: Teatercentrum i Danmark, Frederiksborggade 20,3 1360 København K. Tlf. 33 15 69 00 • Fax 33 13 14 39
- REDAKTION: Carsten Jensen (ansvarshavende)
- LAYOUT: PH Grafik - tlf. 53 57 44 74
- TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
- DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.
- DEADLINE: Næste nummer udkommer i september – med deadline 30. august. ANNONCER aftales senest en uge før deadline.

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 1. maj.

I virkeligheden er det umuligt at lave forestillinger for de penge, som kastes i grams til børneteatrene – i hvert fald hvis almindeligt gældende arbejds- og aflønningsregler skal tages for pålydende. Men det vælger både teatrene og støttegiverne at ignorere til fordel for det umuliges kunst

TEGNING: BOB KATZENELSON

Lenses Lommeuld

Af Bjørn Lense-Møller

Den man elsker, tugter man. De gode gamle dage da man lå over fars knæ med enden i vejret og fik kærligheden at føle. Og senere skolens ørevrid, hårtræk, nakkedrag, ørefigner og spanskrør. Måske mere lystbetonet og knap så fyldt med kærlighed. Far var nu ikke så flittig, til gengæld var skolen ihærdig med at hævne sin egen uduelighed på eleverne.

Jeg lægger an til min sidste klumme. Det har været morsomt, og jeg har været glad for mange reaktioner, men det er bedre at slutte, mens ulden endnu kan spindes til en tråd. Jeg er sikker på, at redaktøren forfriskende vil finde en ny pen, som kan forsøge at give en og anden røde ører i sagens tjeneste. De, som trænger mest, kan desværre slet ikke blive røde om ørerne. Kunne de, gik de.

Det handler om kærlighed og/eller levevej i børneteateret. Man siger undertiden, især om kendte skuespillere, at han/hun spiller med blikket stift rettet mod kontraktens honorarlinje, og det er ikke nogen ros. Nu er honoraret i børneteateret ikke iøjnefaldende, men brød på bordet skal der jo gøres.

Som en anden Gregers Werle har jeg løftet gule og røde kort – af kærlighed til spillet og for, som Georg Brandes siger om kritikens opgave, at »holde udsigten åben til det ideale«. Palle Kjærulff-Schmidt beskriver i erindringsbogen »Skal vi vove det« (1996) sin ungdoms erfaringer med fagets mekanismer. Han fornemmede to modsatrettede strømme: »I den ene gik det fremad, man blev dygtigere og mere sikker på sin stil, kunne bygge videre på den indvundne erfaring. I modstrømmen glemte man den udforskning det hele var begyndt med, fordi det gik lettere og bedre for hver ny opgave. Når denne modstrøm fik overtaget, så var der virkelig fare på færde«.

Rutinen udgør i alt en fare. I kunsten kan den være dødelig, og børneteateret lever med høj risiko, bl.a. fordi de stadigt nye generationer i alderskategorierne frister til gentagelse. Der er gentagelse som standardisering, og så er der gentagelse som fordybelse.

Oscar Wildes »An Ideal Husband« siger en af mændene: »If we men married the women we deserved, we should have a very bad time of it«. Fortjener og fortjener?! Lykkeligvis går det oftest over fortjeneste. Og børn, som andre mennesker, fortjener at blive budt det bedste. Det vil på teatret sige, at det, de ser, bestræber sig på at være kunst med blikket rettet mod kunstens ideale fordringer.

For små 30 år siden besøgte jeg en russisk forfatter i hans hjem i Moskva. Han havde siddet nogle år i Gulag, og på sin væg havde han

hængende et sort/hvidt fotografi af en hylende ulv, stående på bagbenene med en strakt kæde, som bandt den til en pæl i et hegn; symbolikken var ikke til at misforstå.

Når erindringen dukker op nu, er det som et billede på, at talentet helst skal slide i rutinen og begrænsningernes lænker som en bunden ulv. Der ligger udtrykkets styrke, selv om det ikke lykkes at rive sig løs, eller måske ligefrem derfor.

Efter denne lille repetition af det væsentlige skal jeg sige, at jeg med ret stor fornøjelse så tolv forestillinger ved festivalen i Svendborg. Der var meget gode, fuldbårne oplevelser at hente. Der ville endda have været flere, hvis jeg havde snuppet nogle gensyn med allerede kendte forestillinger, og så var der et par stykker med højt ry, som dagsplanen ikke gav mulighed for at nå.

Indtrykket var, at kvaliteten gennemsnitligt lå over det normale, men det kan hænge sammen med, at nogle teatre ikke deltog denne gang. Der er stadig de uundgåelige(?) ærgrelser over forestillinger, som kunne være blevet meget bedre, hvis blot de implicerede havde klarlagt sig intentionerne og deres konsekvente udtryk i fremstillingen langt bedre, før man gik igang, og havde holdt fast i dem gennem hele processen.

Jeg ved ikke om betragtningen holder, men det ser ud som om, børneteateret sammenlignet med voksen- og endog institutionsteatrene har en meget lille tilgang af unge. Selv nytilkomne børneteatre køres af pænt voksne mennesker. Det gælder især dramatikere og instruktører. Måske kan det ny dramatikere-initiativ hjælpe på det.

Voksenteatrets ivrige interesse for nyt og ungt talent er fin nok og nødvendig, men den fører ofte til, at de ny talenter slipper for nemt om ved at komme til og kan blive genialiserede både i andres og egen overbevisning, længe før de har demonstreret på fulgyldig måde, at de kan nå resultater, som deres talent giver løfter om. Teatret er en sværere kunstart end som så, og den udvikling, som var hensigten, kan hurtigt afmattes til ny stilstand. Talentpleje er en delikat affære.

Her vil jeg slutte og sige tak for denne gang. Jeg vil stadig se alt, jeg kan nå, og næste års festival i Roskilde ligger dejligt inden for rækkevidde. Takket være mange års bekendtskab med jer føler jeg mig vel forberedt til min entré i den anden barndom, som kan stå på lur et eller andet sted forude.

Teaterliv

Af Carsten Jensen
Fotos: Kurt Johansen

de urimelige rammer for kunstens udfoldelse.

Der blev spillet børneteater til lands, til vands og i kirken, da festival 97 fyldte op i Svendborg

Børnefjendsk børneteater?

Danseaterforestillingen »Salley's Valley« var i fuld gang. I kulissen stod en af de mandlige dansere parat til endnu nogle

kunstneriske trin, da en brandmand kom luntende og prikkede ham på skulderen: *Der holder en bil ulovligt parkeret uden for. Vil du eller skal jeg ordne det?*

Den lettere forfamskede danser mente nok, at da han just var på vej ind på scenen, måtte brandmanden heller klare den sag. Og mens publikum kunne beundre silhuetten mod bagtæppet, daffede brandmanden så ud af Svendborg Teater igen. Og havde for evigt indforskrevet sig i festivalhistorien.

Det har Svendborg anno 97 nu også. En god by til en god festival. Passende størrelse, flot beliggenhed og rimelige rammer.

Da festivalen blev afviklet i nabobyen Skårup i november 1973, kunne hele arrangementet være på statsseminariet, den nærliggende sportshal og den lokale kro. I år måtte der 14 forskellige skoler, sportscentre, idrætshaller, kirker m.m. til for bare at rumme weekendens 250 forestillinger. Inklusive Vor Frue Kirke, der lagde rum til en af festivalens mange religiøst-inspirerede forestillinger – og Bådteatrets gamle skude, der var blevet bugseret den lange vej fra hovedstadens mudrede kanaler.

Men ellers var festival 97 på godt og ondt som det store amokrend plejer: De 400 teaterfolk slæber scenografier og tilskueropbygninger, sælger plakater og uddeler billetter og agerer spillesteds-vagter og rydder op – alt imens publikum vurderer og diskuterer udbuddet, står i kø efter billetter og ved forestillingerne, hvor der stoves så mange tilskuere sammen som det er uforsvarligt muligt. Og så ses der på kunst i børnehøjde, mens mobiltelefonerne bimler og de forbudte slikposer rasler – mens alle brokker sig over

En overraskende intens elektronisk mediedækning (bl.a. DR 1 og 2/TV 2 og TV Fyn) var med til at tage temperaturen på øjeblikkets børneteater.

Som dog allerede havde fået varmen og harmen af bl.a. en optaktsartikel fra Politikens Lise Garsdal, der indledningsvis konstaterede, at »der er tradition for kritik og selvkritik i dansk børneteater«, men derefter spørger »om det virkelig forholder sig sådan, at landets garvede teaterfolk først og fremmest producerer børneteater ud fra egne og jævnaldrendes smags- og interessekriterier« og derfor »om dette traditionelt set lødige teater i bund og grund er direkte børnefjendsk og kulturundertrykkende«.

Garsdal var under et seminar på festivalen ikke bleg for at hævde, at børneteaterfolket ligger underdrejet i melankoli og marskandiser-scenografier og religionsfilosofisk arvegods – og hældte dermed lidt benzin på det bål, som anmelderen David Blangstrup tændte med en artikel, »Surt at verden hælder«, i Børn og Unge (refereret i BTA 99).

Diskussionen om børneteaterets virkelighed kontra børnenes virkelighed løber videre, men festival 97 afspejlede heldigvis, at teatret stadig har noget at tilbyde, der er bedre og anderledes end computerspil og hurtige filmklip – nemlig tilstedeværelse og magi og poesi.

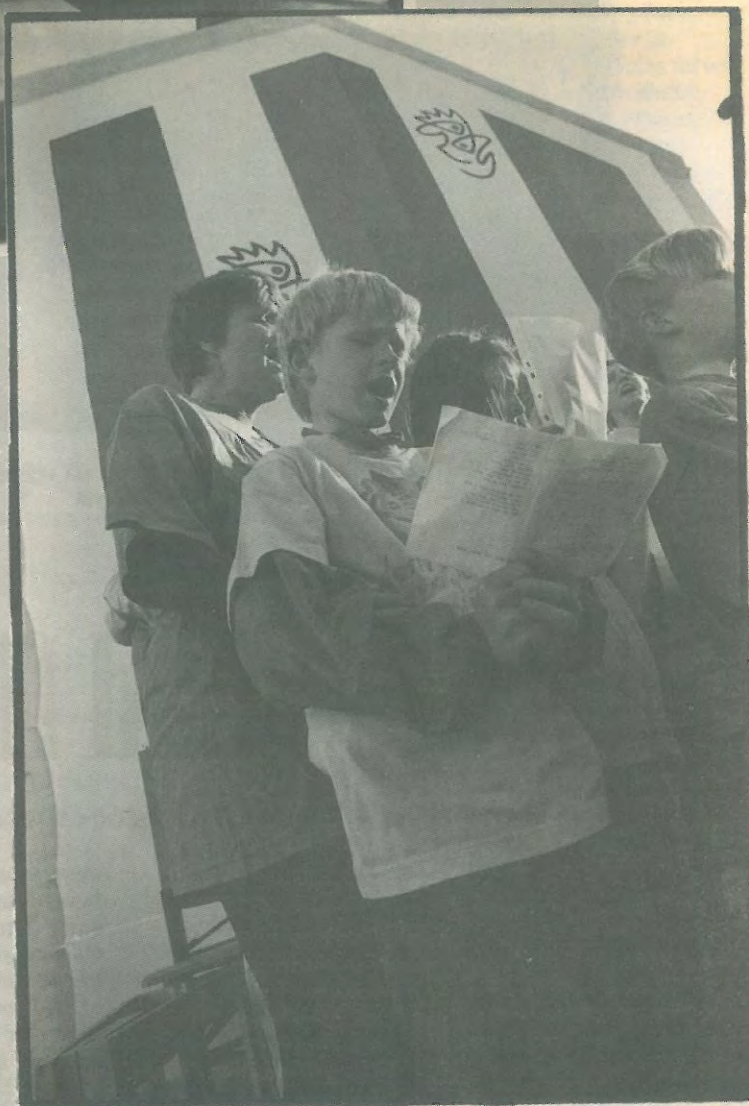
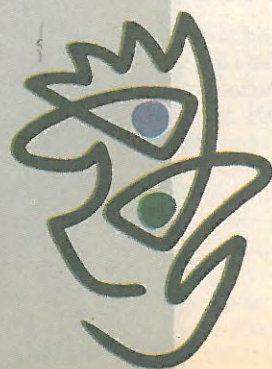
Også selvom det må konstateres, at målet er fuldt og støtten for lille, når op mod halvdelen af festivalens mange forestillinger er en-mands-

forestillinger, ofte dog suppleret af en musiker. Især de mindste spises af med ikke alt for opfindsomt fortælle-teater – og så har man vist i øvrigt aldrig før set så mange dramatiserede skabelsesberetninger på en festival...

Men efter den kulturelle salgsmesse i Svendborg gælder det kampen om de gode forestillinger, og i det følgende forsøger anmelderne at hjælpe på vej med lidt forbrugerorientering. 19 anmeldelser føjes hermed til 27 af de andre festival-forestillinger, der allerede er blevet anmeldt i Børneteateravisen.

ved porten til øhavet

Søstre i det ukendte

Anne Karina Nikolaussen og Lotte Faarup på vej mod det ukendte – i dem selv. Foto: Einar vid Neyst

ANMELDELSE

Theater La Balance: »I overmorgen«. Forfatter: Roel Adam. Instruktør: Marc van der Velden. Scenografi: Julie Forchhammer. Medvirkende: Anne Karina Nikolajsen, Lotte Faarup og Yüksel Isik. Aldersgruppe: 5-8 år.

Man lærer tit nye sider af sig selv at kende på en rejse. Det gør de to søstre, Alice og Gwennie, i Theater La Balances forestilling »I overmorgen« af den hollandske børneteaterdramatiker Roel Adam, også på den farefulde fantasirejse, de begiver sig ud på.

En nat bliver de vækket af en løjerlig orientalsk, eventyrklædt zas-spillende (tyrkisk strengeinstrument) mand, som kommer med gaver og som, inden han forsvinder igen, fortæller, at han er deres ufødte lillebror, som gerne vil befries fra den musik, som holder ham tryllebundet.

Forvirrede, nysgerrige, udfordret og også lidt bange begiver de to barfodede og pyjamasklædte søstre sig på grænsen mellem drøm og virkelighed ud for at lede efter den løjerlige lillebror, som vi efterhånden finder ud af inkarnerer den modningsproces, som sker i og mellem de to søstre.

Forestillingen er iscenesat med tone, fantasi og detalje.

Julie Forchhammer tryller sædvanen tro æstetisk smukke scenebilleder frem af en meget stiliseret og enkel scenografi.

De mobile kvadratiske grønne plader, som udgør scenegulvet forvandles til urskovstræer og bjergter-

ræn. Søstrenes senge bliver til klippesider, døre ind til det ukendte land og tømmerflåder. Vragen vendes ud af deres hovedpuder og bliver til rygsække. Og når lillesøsteren Gwennie skal vaske op, sker det uden porcelæn, vand, vask og børste. Et stort hvidt viskestykke i hånden på en væver og timingsbevidst spiller er nok til at skabe illusionen.

For det, som det handler om, er mest af alt at skabe billeder på de to søstres tilgang til livet. De to tilgange som efterhånden byttes lidt om: Gwennies naive og uskyldsglade væsen og storesøster Alices mere reserverede, agtpågivende og bestemte gemt.

Kompleks og ligetil

Anne Karina Nikolajsen og Lotte Faarup spiller henholdsvis store- og lillesøsteren på en mangefacetteret, udtryksfuldt barnlig og uskyldsren måde. De når hele registret af (pige)følelser igennem i scener med lystigt humør, ubekymret dans, trodsig indelukket vrede og fortabt ladt-alene-gråd.

»I overmorgen« er en både kompleks og ligetil fortalt historie.

Den ufødte lillebror er for eksempel en meget abstrakt figur, hvis konkrete og orientalsk-valgte tilstedeværelse har noget uforløst og uforklaret over sig – ligesom det kan synes forkert, at det gøres til noget negativt at være tryllebundet af musik. Men som helhed er »I overmorgen« en smuk, piget, lystig og lidt uskyldsren forestilling, som fortæller en vigtig historie om det at møde noget fremmed i og uden for sig selv med brug af mange genkendelige episoder fra et 5-til 8-årigt barns hverdagsliv.

Kirsten Dahl

Lad flinkepigen fare

I »Guldlok og de tre Bjørne« røber dukkeføreren en undertrykt Pippi, hun skulle tage at slippe løs

ANMELDELSE

Guldlok Dukketeater: »Guldlok og de tre bjørne«. Iscenesættelse, scenografi og medvirkende: Bodil Lildholdt Rytz. Aldersgruppe: 2-5 år.

Hvis det klassiske eventyr om den yndige Guldlok er så kendt og elsket som det påstås – og det passer sikkert – hvorfor så også spille

det? Eller hvorfor i det mindste ikke gå lidt radikalt til værks og lade flinkepigen fare til fordel for en mere spændende nyfortolkning.

Spørgsmålet melder sig, så snart Bodil Lildholdt Rytz går i dækning bag sit dukketeater og åbner munden. Så sker der nemlig en hel del mere end i så mange andre småbørnsforestillinger. Selvom det ikke er nær så meget, som man får en anelse om kunne ske.

Snart og snart er også så meget sagt, for først skal til-

skuerne adspørges og belæres om det ene og det andet. Om hun skal synge en sang, om de vil trylle hende væk, om hvorfor dit og hvorfor dat.

Hvorfor ikke bare gå igang og gøre tingene, så børnene får en chance for at koncentrere sig om det, de er kommet for. At se teater uden at skulle præstere de rigtige svar på det rigtige tidspunkt. Velment – uden tvivl, men en misforstået pædagogisk indfaldsvinkel Guldlok langt fra er ene om.

Man ærgrer sig altid på de små tilskueres vegne over den form for tidspilde, men især når der er andet at byde på.

Undertrykt frækhed

Guldlok Dukketeater hører ikke til dem, der spiser børnene af med et siddetæppe og en dukke. Her er der gjort noget ud af scenografien, så dukkescenen indgår i en miljøgrøn helhed, der også omfatter dukkeførens kostume.

Men det bedste er så af-

gjort dukketeatret selv, og dér burde hele forestillingen foregå. Hvorfor der med fordel kunne skæres voldsomt ned på ikke-spillet uden for dukketeatrets regi, når først der er sagt goddag.

Det er på scenen, tingene sker. Her de fire dukker plus en enkelt, kommenterende outsider oven på teatret får hver deres fint karakteriserende og let genkendelige røst. Og det er også her der smutter fin-ker af panden med et anstrøg af en underfundig,

men undertrykt frækhed og oprørsk råhed, det kunne være befriende at se Guldlok udstyret med.

Bodil Lildholdt Rytz kan noget med sin stemme, der burde bruges til noget bedre end nuttede prinsesser og brune bamsebjørne. Hvis hun ellers tør gøre forsøget og samtidig lade sig inspirere af en mere vitaminrig tekst.

Randi K. Pedersen

Jepppe alene i verden

Rammen om Ole Sørensens suveræne Jeppe-figur er fuld af effektiv komik, men savner menneskelig dybde

ANMELDELSE

Teatret Møllen: »Jepppe på Bjerget«. Af Ludvig Holberg. Instruktion og scenografi: Gitte Kath. Musik: Jonny Schmidt. Medvirkende: Klaus Andersen, Kurt Bremerstent, Ole Sørensen og Connie Tronbjerg. Aldersgruppe: 12 år og op.

Når Teatret Møllen vil spille klassisk, er Holbergs bidske historie om den drikfældige Jeppe et indlysende træfsikkert valg. Med Ole Sørensen ejer teatret en – måske ligefrem DEN – danske skuespiller, der p.t. er mest oplagt til rollen som Jeppe.

Det da også helt og holdent blevet hans forestilling, mens de øvrige og især Nille blot er skitser til personer omkring ham – på skift i lange passager anbragt på scenen som tilsku-

Ole Sørensens Jeppe er gået død foran baronen og hans skabagtige slæng. Foto: Jonna Keldsen

ere til Jappes tragikomiske udfoldelser.

En placering der måske, måske ikke bevidst er tænkt som en understregning af den uheldige helts isolerede position i forhold til omverdenen. Men som skaber et dramatisk vacuum omkring ham, der svækker modsætningerne og slører intentionerne bag opsætningen.

På et enkelt punkt er der dog ingen tvivl. Både hos Møllen og hos Holberg er Jeppe den bløde tabersjæl, som ikke har råstyrke og selvtilid nok til at hævde sig i et brutalt samfund. Hvor ligegyldigheden er normen og hykleri og kynisme vejen til magt og privilegier. Nøjagtigt som mange opfatter udviklingen i et velfærds-Danmark på retur, der dagligt kan fremvise hele flokke af Jepper på gader og torve.

Ligesom Jeppe på Bjerget prøver de at drikke sig til selvtilid og virkelighedsflugt. Men opnår præcis som han kun det modsatte i form af flere ydmygelser og tørre tæsk.

Problematiske iscenesættelse

Så langt er historien intakt og begribelig trods stramninger i teksten.

Det er straks mere problematisk med forestillingens evne til at skabe oplevelser, der for alvor rykker, fordi personer er så få og små. Ole Sørensens formidable stjernespil får stækket sin

gennemslagskraft ved manglen på modspil og bliver til solospil. Suverænt, ja, fornøjeligt – også det, men den afgrundsdybe sørgmodighed, han former så følsomt bagved grinagtighederne, får ingen synlig respons.

Her er ingen Nille, der sætter de menneskelige omkostninger i relief som en konsekvens af historien. Ikke fordi Connie Tronbjerg har problemer med sin Holberg, men fordi iscenesættelsen har det. Ellers ville den ikke minimere hendes rolle til en bagatel og heller ikke ridefogedens, der skal sandsynliggøre den rå undertrykkelse og angsten hos småfolk som Jeppe.

Til gængæld er der smæk for skillingerne, når der spilles op til ondskaftsfuldheder mod den arme Jeppe af baronen og hans spytslikkere. Komikken går lige til kanten – båret på vej af dejligt musicerende taffelmusik for guitar og klarinet i et scenebillede med Gitte Kath's karakteristiske høje tårne. Der først virker vel anonyme, men som gemmer på overraskende herligheder.

Kostumerne derimod signalerer med deres blandede landhandel af epoker og stilarter mere en tøven end en tolkning i forhold til Holberg. Hvilket helt modsvarer iscenesættelsen, der glimrer ved sine billedskabende arrangementer, men savner et klart bud på historien og dens personer.

Randi K. Pedersen

Skamskudt Andersen

Med en ubehjælpelig versificering og skabagtig duarderstil tager Hoptimisterne livet af »Nattergalen« og af børneteateret

ANMELDELSE

Hoptimist Scenen: »Kejseren af Kinas land«. Af H.C. Andersen og Susanne Jagd. Instruktion: Susanne Jagd og Jan Borall. Koreografi: Jan Borall. Scenografi: Hanne Munk Albing. Komponist: Henning Bach. Medvirken- de: Susanne Jagd, Lene Larsen, Bo Faurschou, Henning Bach og Georgij Aleksandrov. Aldersgruppe: 4-11 år.

Hvis børneteaterfestivalen skulle uddele en pris for den værste forestilling – hvilket stærkt bør overvejes – ville »Kejseren af Kinas land« være årets vin-

der. Her er ikke blot tale om kikset kunst eller uformåenhed, selvom begge dele er med til at sænke niveauet til festivalens absolute bund.

Det er den åbenlyse mangel på indsigt i – for ikke at sige seriøse interesse for – børneteateret som en særegen kunstart, der gør Hoptimisterne til en uholdbart negativ oplevelse. Hvor de medvirkendes indsats rækker fra det totalt uengagerede – som Susanne Jagd selv præsterer i rollen som højt-råbende, overartikulerende kejser – til det ufrivilligt komiske, som leveres af et par musikere, der burde holde sig til musikken. Der ganske vist heller ikke er spændende.

Eneste oplivende moment er Lene Larsen, der prisvær-

digt prøver at puste lidt dramatisk udtryk i den lille gåsepige. Men også hun kommer til kort i en iscenesættelse, der fører sig frem med en talentløs blanding af nedadsnakkende overtøjdelighed og oldnordisk, affekteret duardersprog.

Manglende veneration

Havde publikum så bare fået chancen for at lytte til H.C. Andersens egen dramatiske og poetiske tekst, eftersom den i sig selv kunne have sikret dem en stor oplevelse.

Men nej – teksten er ikke blot bearbejdet, den er decideret skamskudt og omskrevet til ukendelighed i en hjælpeløs versificering, der ikke tjener noget for-

Hoptimister på vej mod likvideringen af »Nattergalen«.

Men børn byder man tilsyneladende alt, herunder at skulle tvangsindlægges til at lære indholdstomme sange, når de er kommet for at se teater.

Dén skulle Hoptimisterne prøve at køre af på det voksenpublikum, der så tydeligt er deres egentlige referenceramme og tilbøjelighed. For forestillinger som »Kejseren af Kinas land« gør ikke dansk børneteater noget godt.

Randi K. Pedersen

mål. Men som gør det helt uacceptabelt at henvise til Andersen som forestillingens forfatter, når et »frit efter« havde været ærlig snak. Ligesom forestillingens titel i den grad læner sig op ad sangen om »Kinesiens« land, at kun ophavs-

retten har spændt ben for endnu et litterært »lån«.

Men veneration for forlægget er ikke Hoptimist Scenens ærinde. I så fald ville man næppe blande børnenes eventuelle kendskab til ugepressens yndlingsprinsesse ind i billedet.

Lina Franke Hedegaard i sandkassens eventyrunivers

Trommerum

Afrikansk teater på dansk jord var mest en oplevelse af smittende energi

ANMELDELSE

OYO-Théâtre: »L'étranger«. To-nationalt teater (Danmark-Burkina Faso) under ledelse af Ole Bruun-Rasmussen. Aldersgruppe: Fra 8 år og op.

Teaterimport har sine grænser, når sproget ikke slår til. Måske er det i erkendelse heraf at OYO anbefaler sin musikteaterforestilling om beretningerne under baobabtræet for børn fra 8 år. For selve historien om den fremmede og om en ond fugl, der ender med selv at blive slået ihjel, er så enkel,

at mindre børn sikkert også vil kunne forstå den.

Derimod er det ikke korrekt, når »L'étranger« annonceres som »nonverbal«, eftersom der foregår en løbende dialog og berettes endog ganske ivrigt undervejs i forestillingen.

Indledningsvis på afrikansk. For ganske vist kalder teatergruppen sig to-national, men sprogligt er der ikke meget dansk i de to medvirkende. Alligevel skaber de fra starten en tæt og humørfyldt kontakt til publikum ved at spille totalt hjælpeløse. Som var de ved et tilfælde havnet midt blandt det danske publikum uden at ane, hvor de befinder sig.

Igen og igen forsøger de sig med henvendelser på afrikansk, og man hopper

på den og gribes af medlidenhed med de stakkels optrædende. Alt mens deres ansigtsudtryk skifter fra det bekymrede til det totalt opgivende. Så først afslører de, at det hele er et nøje planlagt nummer, og det lille spil tager sin begyndelse.

Meget mere end en skitse til en forestilling er der ikke tale om. Det er i overvejende grad musikken, der fører ordet, og selvom den afrikansk trommedans vel er noget af det mest inciterende, man kan lytte til, har den sine grænser som en del af en teateroplevelse.

I længden bliver al den megen energi, der brændes af gennem musikken, lige lovlig ensformig. I hvert fald, når det øvrige er en temmelig tynd kop the.

Randi K. Pedersen

Teaterfyldt sandkasse

Jomfru Ane Teatret udfordrer publikum med mange fiktionslag i forestillingens historier

ANMELDELSE

Jomfru Ane Teatret: »Det kan du da ikke mene!«. Manuskript og iscenesættelse: Carsten Bang. Scenografi: Jomfru Ane Teatret. Medvirkende: Lina Franke Hedegaard. Aldersgruppe: 3-7 år.

Jomfru Ane Teatret tilbyder med »Det kan du da ikke mene!« de 3- til 7-årige en god og lovlig fyldig teateroplevelse. Forestillingen leger på udfordrende vis med både proportionsskift og mange forskellige samtidigt virkende virkelighedsplaner.

Barnet Lina (spillet af Lina Franke Hedegaard) har en sandkasse på et bord inde på sit værelse. Her fantasiserer hun sig selv og sin bedste dukke, kludedukken Sighurd, ind i et eventyrunivers med en prinsesse, der skal befries fra en farlig drage. Et eventyr som på glidende vis svinger over i en historie fra det ydre rum med underlige rumvæsner fra andre planeter.

»Det kan du da ikke mene!« er en rammehistorie. Et øjebliksbillede ind i Lina's fantasi en dag hun, at forstå på morens tilbagevendende stemme over højtaleren, skal med på tur.

En fantasi, som gøres synligt konkret med både form, farve og detalje.

Sandkassen er udførligt og farverigt dekoreret langs siderne, udsmykket med et sandslot med kulørte lys i vinduerne, beboet af en yndig lille prinsesse, omgivet af en kæmpe stor rød drage og besøgt af musikdøvende fremmede planetvæsner med trompetformede lange næser. Og siden føres vi med en flourescerende raket ud i rummet for at lande på den effektive pruttplanet og siden på musikplaneten Symfonion.

Udfordrer sit publikum

»Det kan du da ikke mene!« handler om fantasimuligheder og tilværelsesvalg. I sin leg finder Lina ud af, at hun hellere vil være sig selv end et fortryllet barn, en lånt cirkusprinsesse, Lina Elvira Madigan Jensen. For det er meget bedre at være en pige – der hemmeligt uden om »de voksnes forkølede fantasi« frit kan definere sin familie som en superfamilie, der kan klare alle tilværelsens ærter i et snuptag, som kan overvinde drager og frit kan lege i sandkasse – end at være en prinsesse, der i sit store golde guldslot må cykle rundt indendørs på sin guldcykel og spise guld-korn af guldallerkner.

Med sit vovemod i forhold til at tilbyde krævende nutids-orienterede oplevelsesrum, placerer »Det kan du da ikke mene!« sig centralt i den diskussion, som for tiden bølger i børneteaterverdenen om, hvorvidt dansk børneteater skal indfange og spejle børns interesser for computerspil, micro-machines og Barbie-glans. Hvorvidt det er fra den elektroniske og kommercielle (medie)verden at genkendelighedens tråd fra forestillingen til børnene skal trækkes, eller om det i stedet for er bedre at bringe universer og stemninger på bane, som børnene ikke umiddelbart møder og er vant til at føle sig tiltrukket af.

»Det kan du da ikke mene!« underkender ikke sit publikum. Men udfordrer det ved i en detaljerig kulisse og med mange fiktionslag at fortælle mange små historier. Men forestillingen tangerer også med sin fyldthed en overrødbuds-karakter. Børnene kan sagtens kapere de historier og lag forestillingen tilbyder. Men man kan spørge om forestillingen ikke skøjter hen over for mange ting, frem for at tage en mere snæver problematik op og så gå i dybden med den.

Kirsten Dahl

Der trommes og kommunikeres i afrikansk fortælletradition, men musikken overdøver teatret

Anders Ramberg har skrevet stykket og spiller selv den halvlamme morfars, der meget udtrykfuldt kæmper for sin egen menneskelighed i forhold til barnebarnet, spillet af Karin Wedel

Ærligt og hudløst

Gribende forestilling om alderdom, angst og kampen for menneskelig værdighed

ANMELDELSE

Jako Bole Teatret: »...så sig da noget!«. Manuskript: Anders Ramberg. Instruktions: Gitte Aagaard. Musik: Morten Holmø. Medvirkende: Lykke Jørgensen, Karin Wedel og Anders Ramberg. Aldersgruppe: Fra 10 år.

Han tisser i bukserne og spilder varm kaffe ned over sig, mens hun ser til med væmmelse. Han står meget korpulent og helt hjælpeløs ved sit højborgssæde med et tyranniserende blik og siger ikke et kuk, mens hun som et hurtigt nips kæfter op og starrer hen over gulvet med faste skridt. Han forsøger kraftigt appellerende at fange hendes opmærksomhed, mens hun sidder henslængt med ryggen til i en stol og gnasker slik og læser ugeblade.

Nej, det er ikke indtryk fra et ægteskabsdrama. Men billeder fra Jako Bole Teatrets forestilling »...så sig da noget!« hvor en ung rørig teenagepige, Sara, en aften siger ja til at passe sin hjerneblødningsramte stumme og rystende kødkolos af en morfars.

I lang tid dirrer luften af destruktiv kontakt. Usikker og afmægtig over for situa-

tionen håner og ydmyger hun ham som et infamt umuligt halvdødt gammelt dyr, der bare er i vejen, mens han trodsigt og forsvarsløst stritter imod.

Men lysten til inødekommehed lurer under overfladen. For Sara vil gerne have en helt almindelig morfars, der slæber hende med på dødkedelige museer og læser højt, og morfaren vil gerne genfinde den afskrællede værdighed og livsappetit.

Og efterhånden vender stemningen, så de til slut bliver ganske gode venner, fordi de sammen finder frem til en anderledes behagelig og livsbekræftende måde at være sammen på.

»...så sig da noget!« er en forestilling, som med holdning og kunstnerisk bravour ærligt og tæt bringer alderdommen og døden på banen. Forestillingen griber både børn og voksne omkring hjerterødderne med livsessentielle problematikker – der handler om menneskeagt, tolerance-tærskler, ufrivillig afhængighed, offervilje og selvopholdelsesdrift – fordi tekst, instruktion, skuespil og musik går op i en højere enhed.

Konfronterende vovemod

Anders Ramberg, som selv har skrevet stykket, spiller beundringsværdigt dygtigt den vanskelige rolle som

morfaren. Karin Wedel forstår at tage netop den plads i spillet, som hendes rolle kræver. Ligesom Morten Holmø dygtigt afstemt tolker morfarens følelser på saxofon.

Et spil, som aldrig bliver tungt og kedeligt eller pladdersentimentalt, fordi en fintonet tragikomisk humor bruges som forløsende redskab. Som i scenen, hvor Sara ringer til politiet og fortæller, at hun har en elefant siddende i sin dagligstue. Scenen, hvor den lammede morfars længe sidder med en smøg utændt i flaben, fordi Sara er uopmærksom. Scenen, hvor Sara med Jimmy Hendrix's »There must be a way out of here« forestiller sig, at morfaren er ex-rockstar.

Og siden hele det arrangement med løber, frugtskål og røgelse, som gør morfaren til tyrkisk pasja. Den leg, der med bevægelsen ned fra stol-tronen skaber den endelige grobund, der skal til for at de til slut kan sidde tæt sammen og hygge sig med hans mumleoplæsning fra »Dekameron«. Og som gør, at han ikke længere behøver at drikke af en tudekop.

»...så sig da noget!« fortjener stor ros og et stort publikum for sit konfronterende vovemod og den hudløshed, som gør at oplevelsen uvægerligt bliver gribende og uafrystelig.

Kirsten Dahl

ANMELDELSE

Meridiano Teatret: »Jord – Manden fra Tollund«. Idé og instruktion: Giacomo Ravicchio. Scenografi og musik: Giacommo Ravicchio. Medvirkende: Elisabeth Befrits, Lars Begtrup, Jesper Dræby, Niels Grønne, Anne Kurtzweil, Elise Müller og Giacomo Ravicchio. Aldersgruppe: 11 år (5. klasse og opefter).

Der er usædvanligt smukke billeder og en hjertegribende kærlighedshistorie at komme efter i »JORD – Manden fra Tollund«.

Meridiano Teatret (og Giacomo Ravicchio, manden bag »Robinson & Crusoe« og »Terra Promessa – Det forjættede land«) må siges at være med på to bølger, som for tiden er i teater- og filmverdenen. Den, der tør fortælle den store banale historie, fordi de i den ser noget eksistensielt alment menneskeligt op-højet og stort (jvf. Bornedal, Trier og Bo Hr Hansen/Thomas Vinterberg). Og den, som skaber billedrige teaterforestillinger ud fra en stærk fascination af det visuelle forførende stemningssgivende kraft (jvf. Robert Lepage).

»JORD – Manden fra Tollund« er en rigtig Morten Korch-agtig historie om to unge mennesker, Emil og Helene, som er dybt forel-

skede i hinanden, men som skæbnen (læs: Emils møde med Tollundmanden) og en ond svigermor forhindrer i at få hinanden.

Men formen er anderledes ny. Historien er skruet sammen som en række flash-backs, der bliver vist i og omkring en side- og bagfra-belyst scenelang stor scenografivæg med et utal af låger, som skydes fra hinanden, skubbes på klem, eller åbnes ud og ind.

Den gamle Emil sidder i 1999 i et cockpithul øverst i væggen og mindes fortiden over et for sent modtaget brev fra Helene. Og herfra spoles tiden så tilbage i en række erindringsbilleder, som den gamle Emil undervejs vandrer med ind i som en konkret tilstedeværende usynlig flue på væggen.

Som en anden detektiv med hat og frakke går han som et endnu ikke eksisterende kapitel rundt i sin egen fortid, uden at de medvirkende (heriblandt ham selv som ung i Jesper Dræbys uskyldigt drengede spil) kan se ham. En dramaturgisk set spændende montering, som giver masser billeder og som på en spændende måde fører fornu og fremtid sammen.

Billedrig og appellerende

Den gamle Emil mindes sin tid i 1950'erne, dengang hans skæbne som fotograf blev lagt med hans fund af den mumificerede mand (Tollundmanden), fordi han knipsede løs med den film,

Helene havde givet ham for at gøre de billeder, han altid gik og tog af hende, virkelige.

Med de sensationelle fotografier sluttede hans liv som tørvegraver, men også hans liv med Helene. Han røg til Egypten for at fotografere pyramidefund, og Helenas mor sørgede med effektiv bestikkelse af postbudet for at frasortere al brevveksling mellem de to elskende, som selvfølgelig også skulle til at have et barn sammen.

Meditativt nænsomt rulles centrale livsepisoder frem i smukke og varierede billedkompositioner. Vi bevæger os fra små intime kærlighedsklip med brevskrivnerier, intime samtaler, kys og forførelse, over humoristiske køkkenscener hos Emils far og hans faster (herligt spillet af Elisabeth Befrits), til de større linjers liv med arkæologiske arbejder i Egypten, hiroyglyf-tydning og professoral stenfilosofi.

»JORD – Manden fra Tollund« appellerer og udfordrer på mange måder til publikum. Øjet udfordres konstant med nye billeder. Melodramaets store ublandede følelser fanger, samtidig med at forestillingen byder op til filosofisk refleksion omkring skæbnebegrebet ved at komme med eksempler på, hvordan historien gentager sig og binder sig sammen og får betydning på tværs af tid, personer og sted.

Kirsten Dahl

Der graves i fortiden og kærligheden i Meridianos forestilling. Foto: Svend Åge Lorenz Christensen

En slem gang griseri

Det er ikke nogen spændende oplevelse, der venter tilskuerne til en alt for ufærdig udgave af »Lille Gris«

ANMELDelse

Skægspire: »Lille Gris«. Af Ole Olsen, frit efter Arnold Lobel. Instruktion: Ole Olsen. Scenografi: Anne Fie Müller. Medvirkende: Liselotte Krogager. Aldersgruppe: 3-5 år.

Det kan godt være at historien om den lille – af sine mennesker højt værdsatte – gris, der løber hjemmefra, er både »kendt og charmerende«, sådan som Skægspire skriver i sin forordtale. Men forestillingen er det bestemt ikke.

Om det skyldes manglende tid op til børneteaterfestivalen er ikke til at vide og kan heller ikke tjene som undskyldning for at aflevere en halvfabrikata som »Lille Gris«. Hvor den såkaldte scenografi ligner noget, der i hast er trukket op af nærmeste skuffe og anbragt i de ligeså hastigt indkøbte plasticurver. En visuel oplevelse af nogenlunde samme styrke som et kig ud i bryggerset derhjemme.

Først da grisen havner på lossepladsen, giver udstyret en smule mening. Også rent symbolsk, for »Lille Gris« er i sin nuværende

form lige til at skrotte som noget værre »griseri«.

Sjusket og pauvert

Var dyret selv så i det mindste tilstrækkelig udtryksfuld til, at det gav mening at fortælle dens historie. Men det er slet ikke tilfældet.

Måske synes sentimentale voksne, at det er sjovt med en dukkegris, hvis hjemmehæklede outfit så dejligt minder om mormors dukker fra krigens tid. Men moderne børn, der dagligt bombarderes med alt, hvad den kan trække af nuttetheder fra en velassorteret legetøjsindustri, tænder næppe på den.

Det er for sjusket og for pauvert og meget lidt spændende at få hvert eneste handling beskrevet og kommenteret. »Vaske, vaske – skrubbe, skrubbe« og så videre.

Det gør børn ganske rigtigt selv, når de leger, men netop derfor skal de vel ikke også have det serveret, når de ser teater. Hvis man overhovedet kan bruge det ord om den form for planløs tumlen omkring mellem roderiet på gulvet, som Liselotte Krogager præsterede som en slags medfortællende »arrangement«.

Randi K. Pedersen

Fodringstid for popdyret

Sallys Valley er en hæsblæsende kærlighedserklæring til popkulturen fra Elvis' tid og helt frem til Madonna og Björk

ANMELDelse

Corona Danseteater: »Sallys Valley«. Koreografi: Mikala Bjarnov Lage. Komposition og tekst: Ole Højer Hansen. Dansere: Carina Raffel, Esa Alanne, Lars Ottosen. Aldersgruppe: 13 år og op.

Danseteaters nye forestilling er præcis ligeså kitchet som hovedpersonens lyserøde plastic-regnfrakke. Hun hedder Sally og må være forbilledet for enhver pop-elskende 13 års tøs: Rottehaler, mønstrede gamacher, mikrofon med indbyggede stjerndrømme og en hang til gagerock sammen med drengene.

Og så synger hun!

Som Ole Højer Hansen og Christiane B. Nielsen har skåret musikken, lyder det som en velsmurt blanding af Björk, Madonna, Pet Shop Boys og Michael Jackson. Og når Carina Raffel agerer Sally, der leger MTV-idol flankeret af den lille og meget mandige Lars Ottosen og den store Esa Alanne, der oven i sit i forvejen sprudlende karakterdansenertalent nu også har føjet en madonnakarikatur, så kunne man ønske at alle musikvideoer havde samme humoristiske distance til egen virkelighed og samme veloplagte koreografiske kvalitet.

Handlingen er vist noget med Elvis' lyserøde guitar der bliver stjålet, eller også er det kopien der forsvinder. Hvem den egentlige forbyrder er, eller var, gik aldrig rigtigt op for mig, for der sker meget, i meget hurtig rækkefølge, i den udvendige made-in-Holly-

Carina Raffel, Lars Ottosen og Esa Alanne i det kriminalistiske danse-drama. Foto: Gorm Valentin

wood handling. Den virker nu mest som et påskud for at fremvise en række veloplagte poppasticher på lyd, på billede og i bevægelse.

Når vi så sidder der, afvæbnet af grin og koreografen og iscenesætterens leg med vores fortrolige forhold til idolerne, så kommer den! Sangen der giver stikket i hjertet. Som den fremføres af Carina Raffel til Christiane B. Nielsens stemme, tror man på, at hun aldrig har glemt den første kærlighed. Vi voksne tilskuere mindes ungdommelig *weltschmerz*, og de unge får at vide at det er OK med hjerte og smerte i en verden så kold som is.

Med dens gentagne antydninger af »instinkt og skæbnesvangre valg« er Ole Højer Hansens tekst et godt bud på, hvordan Philip Marlowe ville tale, hvis han nu hed Sally, var 13 år og boede i Danmark i 90'erne.

Og som Sally, der vælger at kaste sig ud i eventyret, er Carina Raffel et hit: Hun danser bedre end de fleste og spiller ovenikøbet udmærket teater. Som et veloplagt Fy og Bi-par med generøs fordeling af roller spiller Esa Alanne og Lars Ottosen i *Malte Claudio Linds* instruktion fremragende op og ned til hinanden, og referencerne til alt og alle flyver gennem luften

sammen med det lyserøde koncertlys.

Aldersgruppen er sat til 13 år og opefter, hvilket er synd, for uanset alder fortæller man alligevel ikke en døjt af hvad der foregår i de 60 minutters rablende koncert, lysbilledshow og fortælling. Så den otte-årige kan blive lige så forvirret og underholdt af »Sallys Valley« som de der oplevede Elvis i levende live.

Musikken til forestillingen er indspillet på cd. Den kom med hjem og har fundet sin plads på hjemmets top 10.

Lone Nyhuus

Minimalistisk månemode

Mange års teatererfaring sikrer Det lille Verdens Teaters første forestilling et professionelt niveau, men ikke meget andet

Det lille Verdens Teater: »Den lune fulde måne«. Af og med Anne Kurtzweil. Instruktion: Anne Kurtzweil og Arendse Gudmand-Høyer. Scenografi: Det lille Verdens Teater. Aldersgruppe 11/2-4 år.

ANMELDelse

Emnerne er forbausende få, når de mindste fra 11/2-3 eller 4 år inviteres på teateroplevelser. I den alder består livet ellers af en lang række omtrent daglige undere, fordi børn på det tidspunkt udvikler sig ekstremt hurtigt.

Noget af en udfordring, som det nyetablerede Det lille Verdens Teater møder med et stykke minimalkunst,

der giver overvejelser i retning af et navneskifte til Verdensrum Teatret.

For det er – for gud hvilken gang – solen og månen og planeterne, der er temaet for forestillingen »Den lune fulde måne« – med månen i hovedrollen. Hvor det lune fulde må være en henvendelse til de voksne, eftersom den meget nydeligt og enkelt fortalte historie om universets tilblivelse ikke refererer til ordet.

Søren Frank og de talende guleroadder. Foto: Leif Hasen

Serveringsklart fortælleteater

Der mangler dramatiske oplevelser i Det Mindste Teaters minimalistiske forestilling

ANMELDELSE

Det Mindste Teater: »Det Mindste Teater«. Manuskript, instruktion og scenografi: Søren Frank. Kostume og dukke: Susanne Jørgensen. Aldersgruppe: 11/2-4 år.

Det hele er meget småt i Det Mindste Teater. Teatrets navn, publikums alder, forestillingens titel, scenografiens miniature-lille teaterindretning, den medspillende fingerdukke Emma og hendes himmelseng. Men desværre også forestillingens kvalitet. For forestillingen har fra start til slut i både tone, form og indhold umiskendeligt mange lighedspunkter med det, som snart sagt enhver hvilken som helst person med fortællelyst, et gran af fantasi, lidt håndværkssnilde og nogle få rekvisitter kan kreere.

Søren Frank, som selv står bag stort set alle led i forestillingen, har tydeligvis en fin og klar intention om, via en række små enkle historier, at formidle store og ægte menneskelige følelser såsom

vrede, glæde, tristhed og drillesyge i en venlig og rar atmosfære.

Men som professionelt teater at regne har forestillingen ikke meget at byde på. Indholdet er tyndt og blottet for dramatiske spændingsmomenter af betydning, formen uinspirerende kedelig, og henvendelsesmåden sørgeligt overpædagogisk og direkte spændings-afmonterende.

Teateroplevelsen mangler

Efter en overforklarende introduktion går Søren Frank om bag den lille teaterhusramme og gøre så akkurat det, han lige har fortalt skal ske: Han tager kostume på, tænder for lys og lyd, sætter sig ind midt på den lille scene (som han næsten fylder ud) og trækker så forhængen fra for at begynde på de historier, som han har fortalt vil komme.

Men så kommer den lille sang- og drilleglade fingerdukke Emma (som han selv styrer og lægger stemme til) og drejer historien til at handle om dens verden.

Søren Frank viser og fortæller om Emmas dansesko-

ledrømme og hendes drøm om at ligge i en vuggende himmelseng i et stjerne-tændt univers og se sine forældre komme dalende ned.

Og bagefter propper Emma så talende guleroadder i munden på Søren Frank, leger »der-har-du-hul-i-hovedet« drilleleg og kilder ham under jakken.

Efter en halv times tid trækkes tæppet for med en nu-er-det-slut-forklaring og en bemærkning om, at historien om den solsort, som vi i starten hører flygtigt om, må vente til en anden gang.

Snydt, var min første indskydelse, som måske kom i blind forhåbning om, at fuglen måske bar på en spændende historie, som kunne udfylde det uopfyldte teateroplevelsesrum, som den foregående halve time havde plantet.

Og så er det næsten ikke til at bære, at man ved udgangen får udleveret et postkort, hvor Det Mindste Teater selv har fortrykt afsenderens teateroplevelse. Skal børnenes teateroplevelser nu også til at være udefrakommende og serveringsklare!

Kirsten Dahl

Gid man havde. Gid forestillingen havde vist blot den smule vovemod, som det – ganske vist uhyre spinkle – handlingsforløb faktisk giver anledning til. Men grænseoverskridelser er tydeligvis ikke sagen for Det lille Verdens Teater skaber, Anne Kurtzweil, der har lagt sig tungt i slipstrømmen fra »Månegøgl«. Hvis langt mere fantasifulde iderigdom og poetisk-livlige stil hun dog slet ikke

kan hamle op med.

Bløde bevægelser, blid, velmoduleret stemmeføring – så blød som det natblå bagtæppes velour, der alt sammen giver nærhed og kontakt med de små tilskuer. Men som også rummer en ikke ringe fare for, at en aktiv 3-årig hurtigt kan komme til at kede sig, hvis det i længden giver for lidt afveksling at se stjerner tændes og slukkes og sol og måne skifte plads.

Stemningsfuldt, javist, båret af Anne Kurtzweils sikre og erfarne fremførelse. Fantasifuldheden derimod er til at overse i et forløb, der råber på en god historie – uden belæring – båret af en dramatisk idé. Så selvom teatret er nyt og angiveligt vil være »spændende og anderledes«, er her desværre intet nyt under solen – eller månen!

Randi K. Pedersen

Skabelsesfilosofi omkring et strømpehul

Paraplyteatret konfronterer på smukkeste vis de 4-9-årige med nogle af livets store spørgsmål

ANMELDELSE

Paraplyteatret: »Den ottende dag« med og af Ray Nusslein og Dmitri Golovanov (bratschist udlånt af Danmarks Radios Symfoniorkester). Aldersgruppe: 4-9 år.

Kan gud være en bondeknoldslignende søvrig bratschspillende mand med forkæde, ble om hovedet og hullede røde udsokker?

Ja i Ray Nussleins nye forestilling »den ottende dag«. For her gælder det mere om at stille spørgsmål tegnet ved tingene, end om at udsige endegyldige svar. Det Nusslein pusler med er intet mindre end verdens tilblivelse, Guds eksistens og menneskets placering og funktion i den store gåde.

Forestillingen begynder med vanlig provokerende (Milan Kundera'sk) langsomhed med at Nusslein går roligt rundt udenfor mellem det ventende publikum. Med en bemærkning om, at han venter på en myre, som han gerne vil lukke først ind, bliver vi så lige inden tålmodigheden brister, ført ind i et lille cirkelformet kansastelt, hvor Gud sidder med bøjet hoved på en bænk med en masse usammenhørende ting (mursten, skyllemiddel,

metaldele, en lille stråkurv m.m.) i en bunke ved siden af sig. Og akkurat som vi er bænket, lægger han sig overraskende uventet til at sove. Siden på sin lille kasse ved siden af må Nusslein så præsentere, forklare og filosofere, indtil Gud vågner op og giver en hånd med.

Gud er forståeligt nok træt. Det er skabelsens ottende dag og han har på sin egen rodede måde med kolibrihurtige hænder haft vildt travlt med at skabe nye men også helt uovervejede ting ud af kaos.

Geniale påhit

I små fortællecirkler binder Nusslein med de små hverdagsting, han har omkring sig og Guds (Dmitri Golovanovs) bratschspiel, enkle og elementære ting sammen med moderne opfindelser, samtidig med at grænserne mellem Guds kunnen og væsen og hans hjælpers (menneskets) evner og eksistens bliver stadigt mere flydende.

Nusslein vender fra tændstikken via en rundtur over en plante, der vokser op til et træ, tilbage til Guds opfindelse af tændstikken. Går fra et hul i væggen til himlen og derfra til stjernerne, som fører ham til Guds geniale men uforståelige påhit, el-

afbryderen. På uortodoks vis knyttes universets skabelse sammen med det at stoppe strømper. De ti bud erstattes med hv-spørgsmål og tomme fraser. Og vores hang til at materialisere og definere Gud som ildsøjle, elefant, mangearmet, vinget, sølvskægget eller usynlig får et ord med på vejen.

Men som det vigtigste, får vi (via et tætskrevet brev, som sidenhen foldes til en papirshat) at vide, at Gud har skrevet en alt for lang historie, som vi slet ikke har forstået og derfor gør klogt i at læse i småbidder. Med en lille stump af skriften i hånden bliver vi så tilslut sendt ud i verden igen, mens den lille usynlige myre anbringes på evigheds søgende hav i en lille bibelfoldet båd.

»Den ottende dag« er hverken uvedkommende voksenostalgi eller selvinteressesgjort teater med en børneudviklingsfjendsk virkelighedsforbindelse. Det er en forestilling, som vender tingene på hovedet og konfronterer børn mellem 4 og 9 år med vor civilisations Gudssyn og religionsopfattelse i et sjældent og værdifuldt oplevelsesrum. Vi gøres selv ansvarlige for det kaos, som er, samtidig med at vi oplever, at der i det store kaos er noget udefinerligt smukt og større.

Kirsten Dahl

Ray Nusslein med sin Gud – bratschspilleren Dmitri Golovanov. Foto: Torben Huss

Dødbringende toner

Med »Den øreløse sanger« vover Odsherred Teater at møde sit publikum med store udfordringer

ANMELDELSE

Odsherred Teater: »Den øreløse sanger«. Af Niklas Rådström. Oversættelse: Michael Ramløse. Iscenesættelse: Jens August Wille. Scenografi: Marianne Hartvig Nielsen. Komponist og musiker: H.C. Mogensen. Medvirkende: Inger Rønnenfelt, Bo Carlsson, Andreas Dawe og Jacque Lauritsen. Aldersgruppe: ca. 10 år og op.

En mor med et velplejet martyrium, en søn med en pligtfølelse så ekstrem, at den nærmer sig det sygelige, og en meget menneskeklog munk. Det er det ikke helt trygge udgangspunkt for historien om, hvordan den unge, blinde sanger Hoichi mister sine ører. Og hvordan han senere bliver en stor sanger og historiefortæller i det gamle Japan.

Myten, for en sådan er der tale om, er da også både grum og bloddryppende og omtrent dødbringende. For ikke blot Hoichis mor elsker at høre ham synge den gamle sang om, hvordan deres klan blev udryd-

det. De døde krigere fra det store slag holder også så meget af hans sang, at de prøver at få ham til at tage permanent ophold på kirkegården.

En snarrådig munk adværer ham i sidste sekund, men er klog nok til at lade ham selv tage ansvaret for sin overlevelse. Så til gengæld for tabet af ørerne vinder Hoichi sin egen identitet. Da han tilmed får sin mor til at erkende, at fortid er fortid, og at ens børn er til for deres egen skyld, er der alligevel en happy ending.

Dyk i tempoet

Hvor meget og hvor langt store børn kan følge disse dybder tværs igennem den ikke helt nemme, omend kontante handlingsgang er et åbent spørgsmål. Men det er, hvis ellers de voksne tør satse på det, netop en af forestillingens kvaliteter.

En anden er, at »Den øreløse sanger« bygger på en rig – også ordrig – litterær tekst. Den burde instruktøren til gengæld ikke fuldstændig have forladt sig på. Midtvejs i forestillingen er der et mærkbart dyk i tempoet i den i øvrigt meget musikalske iscenesættelse. Ordene bliver for mange og

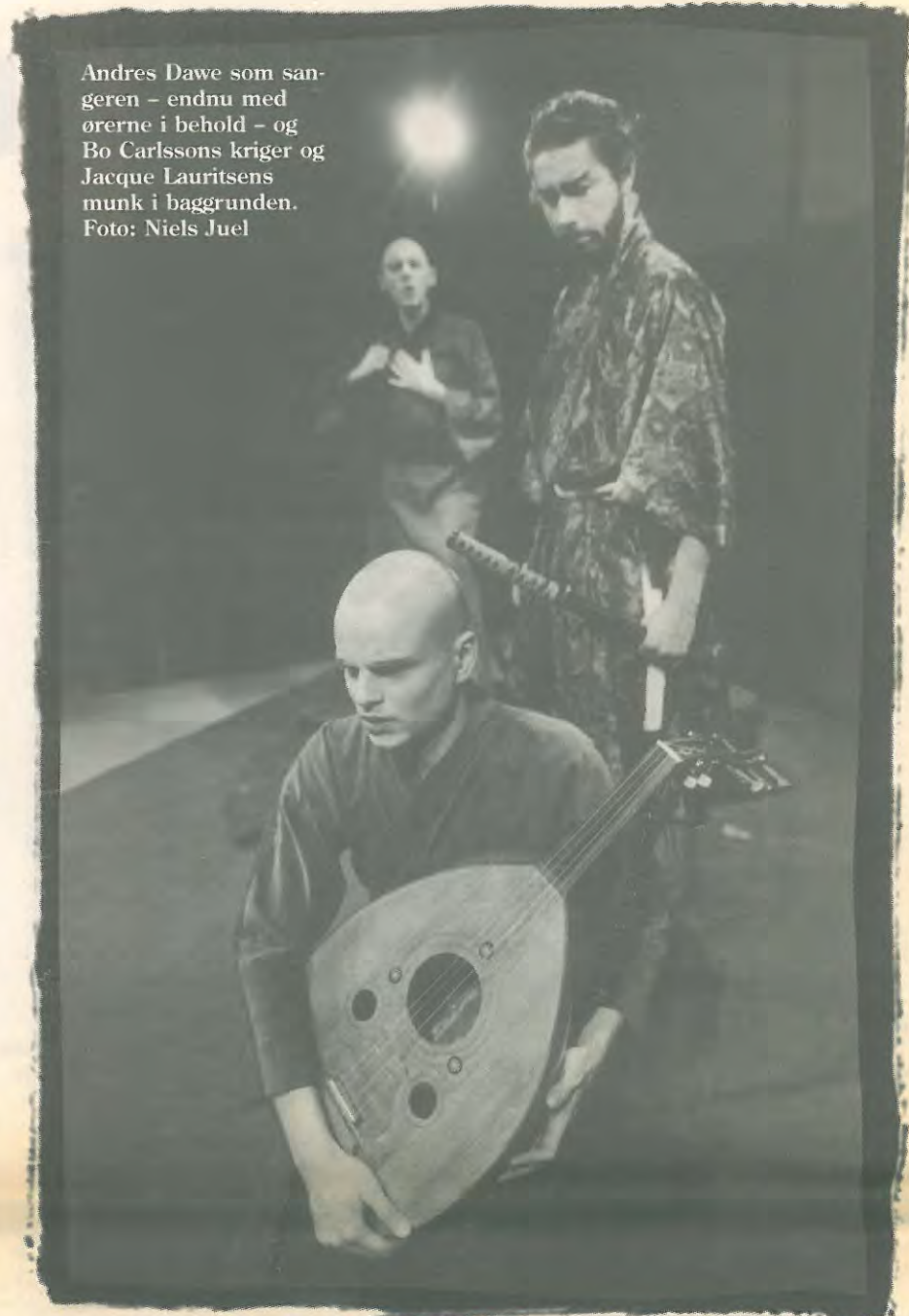
handlingen for stillestående, og den meget u-japansk tunge og klodsede scenografi bidrager ikke til underholdningen.

Mest savner man dog i passager den dramatiske intensitet, som først og fremmest Bo Carlssons afdøde krigerskikkelse og Jacque Lauritsens munk tilfører forestillingen. Den første stejl og ildevarslede i krop og replik, den anden en varm og forstående autoritet uden at blive for meget pladderhumanist.

Hvorimod det dramatiske vingefang hos Inger Rønnenfelts stadigt mere selvopgivende moderskikkelse og Andreas Dawes blinde sanger kunne være større. Han har godt tag i den unge mands ydre, fysiske utryghed og forvirring. Det kniber mere med at give hans eksistentielle råvildhed nuancer og dybde.

Musik med engagement

Noget hentes dog hjem på musikken, der er en del af det eksperiment, som gør »Den øreløse sanger« til en væsentlig og seværdig forestilling. Uanset at der ikke fra dramatiske side er tænkt musik ind i historien – ikke engang Hoichis

Andres Dawe som sangeren – endnu med ørerne i behold – og Bo Carlssons kriger og Jacque Lauritsens munk i baggrunden. Foto: Niels Juel

sang, som dog er selve hjerter i myten.

Den er der blevet plads til i Odsherred Teaters opsætning, hvor ny musik indtager en selvstændig og engageret rolle i forestillingen. Og hvor Andreas Dawe synger sin lille melodi gan-

ske kønt, selvom der ikke er meget udtryk og lyd i potten. Det er der derimod rigeligt af i H.C. Mogensens medfortællende og medkommenterede slagtojsmusik, som kan være overvældende for utrænede barnerør.

Men en gang skal jo være den første, og børneteateret har også tidligere vist sig som et velegnet sted til formidling af moderne kompositionsmusik.

Randi K. Pedersen

Sjælfulde sko

Sød forestilling i fodtøjshøjde

ANMELDELSE

Bjørneteateret: »Sko i skabet«. Manuskript og scenografi: Bjørneteateret. Instruktion: Tom Nagel Rasmussen. Medvirkende: Inge Duelund Nielsen, Gitte Glavind og Mette Olsen. Aldersgruppe: 2-6 år.

Røde sko er søde sko. Grønne sko er kønne sko. Brune sko er lune sko. Sorte sko er bortesko. Hjemmesko er glemmesko. Og sutsko er badutsko.

Det er ikke en ny version af posibogens »Roser er røde, violer er blå og roser er søde...«, men det kunne egentlig lige så godt være det. For stroferne bliver sunget ud af tre sko-forøjede piger (Inge Duelund Nielsen, Gitte Glavind og Mette Olsen) i Bjørnete-

treys nye forestilling »Sko i skabet«.

»Sko i skabet« søger ikke at give børnene en tungfordøjelig luns teater. Det er en muntersød, umiddelbar og letfordøjelig collageagtig forestilling, som med kulør, ordleg, sang og guitarmusik er spundet sammen omkring de pudsige løjer, som de tre spillere sammen med instruktøren Tom Nagel Rasmussen kan hitte på udfra ideen: Hvad kan man gøre med sko? Og hvilken betydning og liv har de for os?

Bjørneteateret forstørker og kunstgør på billedrig og humoristisk vis den vigtige forbindelse, der er mellem sko og fødder. Sko varmer, bærer på drømme, lugter surt, giver tryghed, har kulør og giver humør.

Der er ikke – som titlen kunne antyde – noget skab i forestillingen, men i stedet stabler af helt almindelige skotøjsæsker. Med dekorede sider og farvede låg er

de anbragt på række og geled langs bagvæggen i det lille teltindelukke, hvor indefra forestillingen ses.

Støvledyr i flyttehumør

Foran, nede i og bag kasserne sørger omkringvandrende ben og besjælede sko og støvler for de finurligstjovne spil. Spil som for eksempel rummer de tre pigers muntre fodbadssang og deres forskellige skodromme (den første ønsker sig et par grønne højhæle, den anden et par skinnende røde gummistøvler og den tredje et par lune sutter).

De kækt dansende eller længselsfuldt fodsøgende sko og den opsætsige skomagerkøbs ihærdige fej i en lavtsiddende synsspræke i scenetæppet. Hyggesamtalerne mellem det herligt opretstående lærredsskopar med turbanhatte og frottékroppe, der, ligesom

en lille natflagersko syngende kommenterer musikken, fra en (Tom Nagel Rasmussen-typisk) placering på toppen af den teltstang, der bærer scenetæppet. Scenerne med støvledyr som er i flyttehumør og den kasse-lumrende (tøris)osende sutsko.

Og endelig de tilbagevendende sekvenser med den skælmsk forbipasserende barnefodstomme røde tenissko, hvis betydning vi først finder ud af til sidst, da reolen med børnenes fodtøj bliver skubbet ind som en del af scenografien.

Den lille pudsighed får omsider betydning. Og forestillingen slutter herligt af med, at de små tilskuerbørn forundret, forsigtigt kommenterende, eller frimodigt selvfølgelig indtager scenen for at sikre sig deres manglende fodtøj.

Kirsten Dahl

Duelund, Glavind og Olsen – har fod på skoteateret

Tomme slaskedukker

Der knokles virkelig for kunsten i »Sultan Guld tand«, men uden større held

ANMELDELSE

Marionetteatret Magnifique: »Sultan Guld tand«. Instruktion: Gitte Malling. Medvirkende: Kirsten Borger og Torben Bo. Aldersgruppe: 5-10 år.

Det starter meget pænt og publikumsvenligt med en sang, der formidler de vigtigste pointer i historien. Alligevel vil det være løgn at påstå, at det letter forståelsen af det tilsyneladende forfatterløse kogsammen om en rar sultan, der har mistet sin magiske guld tand.

Man aner konturerne af et

par gode idéer, som ingen har formået at omskabe til en anvendelig, dramatisk tekst. Men hvorfor den partout skal versificeres, er ret ubegribeligt – eftersom resultatet af anstrengelserne alligevel kun strækker til en række totalhavarede rim.

I sig selv er de slemme at høre på. Men endnu værre bliver det, fordi de to medvirkende i forvejen kæmper en brav kamp for at beherske den mest elementære replikbehandling. Det er desværre lige så forgæves som anstrengelserne for at spille de talrige roller. Hvad enten det er som skuespiller eller som fører af de opsigtsvækkende store, flotte slaskedukker ender det i tom og udvendig ageren.

Hos Magnifique laver man personerne, men man evner ikke at spille dem.

Rå rotte-rock

Trods megen trippen, jappen, sukken og storslået sang lykkes det derfor aldrig at puste dramatisk liv i forestillingen. Endsige få Østens mystisk til at indfinde sig som andet end et behersket udstyrsnummer i farvestrålende silke.

Med en enkelt undtagelse. For midt i al palaveren om alting og ingenting sender kloakrotten Rita pludselig en rå gang rotte-rock i hovedet på publikum. Et virkelig originalt indslag, med fin-fin tekst og det hele. Flot afleveret af Kirsten Borger, der er meget

morsommere som rotte end som guldsmede-madam.

Stilistisk er sangen helt ude af trit med forestillingens øvrige pseudo-østerlandske rytmer og falbelder. Men kontrasten øger kun den komiske effekt og vidner om, at Magnifique faktisk bestræber sig på skabe seværdigt teater. Trist at resultatet af anstrengelserne er og bliver lodret dilettant – selvom der knokles for sagen.

I den forstand er »Sultan Guld tand« et mere sympatisk bekendtskab end så meget andet børneteater. Derimod forekommer det mindre sympatisk, at de offentlige tilskudsgivere finder det rimeligt at støtte foretagendet.

Randi K. Pedersen

Gitte Sloth og Stefan ved det træ, som bedstefar har plantet

Statisk småbørns- teater

Den trivielle historie om Stefan og hans oldgamle bedstefar rummer dramatiske muligheder, som ikke realiseres

ANMELDELSE

Rivegildet: »Stefan og månen«. Af Henrik Glahder og Gitte Sloth. Instruktør: Henrik Glahder. Scenografi: Gitte Sloth. Medvirkende: Gitte Sloth. Aldersgruppe: 3-6 år.

Der er mange måner og bedstefædre, hov'er og bu-u-m'er i teaterforestillingerne for de små – også for mange.

»Stefan og månen« er en af dem, og den følger troligt de vante mønstre for statisk småbørns-teater.

Et baggrundstæppe, som i dette tilfælde heldigvis er et ganske kønt genrebillede i køligt-blå månefarver. Et tæppe på gulvet til den forholdsvis urokelige solospiller og en lille høj til dukkerne. Der for begges vedkommende er komplet udtrykstomme og dybt ordinære – hvilket er nøje i overensstemmelse med teksten.

Rivegildet hedder egentlig MUSIKTEATERGRUPPEN Rivegildet, men der er ikke mange musikalske kilojoule at komme efter. Det kunne ellers have været et tiltrængt, oplivende moment, eftersom forestillingen udelukkende udspiller sig som hyggesnak mellem søde bedstefar, der så fint fortæller lille

Stefan om dengang, da han plantede et træ.

Den er ikke ophidsende for publikum, men så udmattende for bedstefar, at han falder i søvn. Hvilket forekommer voldsomt – målt på moderne børns egne, veltrimmede bedste-forældre, så måske er den gamle mand i virkeligheden Stefans oldefar. Hvem ved, og i hvert fald ville det have været mere en mere troværdig figur.

Bedstefar vågner heldigvis op igen og erklærer, at nu skal de hjem, fordi det er blevet nat. Det er i hvert fald dybt godnat, at dukkerne derefter sætter sig ned igen og snakker videre. Om hvordan træet har vokset sig stort, så stort, at Stefan kan klatre i det og så videre i den lettere udbyggede højtlesning, som udgør forestillingen.

I den trivielle historie gemmer der sig momentvis kimen til situationer, som kunne have givet »Stefan og månen« en dramatisk dimension. Men som – typisk for småbørns-teatret – ikke realiseres. Den slags forudsætter selvfølgelig også, at instruktøren, Henrik Glahder, havde været i stand til at se mulighederne. Og at Gitte Sloth som fortælleren havde magtet at spille dem frem på scenen. Det sidste er stærkt tvivlsomt.

Randi K. Pedersen

Forestillingen har flotte farver, men dramatikken udebliver. Foto: Bo Lehm

Syntetisk skabelsesrundfart

Energifyldt spil i teknisk raffineret, men usanselig forestilling

ANMELDELSE

Teater Vestvolden: »Og der blev lys«. Af Bent Haller. Instruktion: Hanne Felding. Komponist: Jens Tolsgaard. Scenograf: Niels Secher. Medvirkende: Nina Christrup og Pierre Miehe Renard. Aldersgruppe: Fra 4-9 år.

Her i år 1997 vil det være en fadæse at servere Paradis-myten og jordens skabelse som en sødsuppe-lullende, pastelblød fortidsfromage.

Men der ligger heller ikke total kvalitetsgaranti i at betjene sig af nutids-trendy abstrakte sølvglitrende kulisseflader, frisk nutidstale, moderne lysvirkninger og højttalertorden. Det fortalte Vestvoldens skabelsesforestilling mig.

Bent Hallers tekst er både uortodoks, frimodigt smart og psykologisk fiffigt tænkt. Vorherre bliver omdefinert og gudskaber-kraften spaltet i to personlignende opfindsomhedslystne halvdele, en mandlig sorthjelm og en kvindelig hvidhjelmet, som i søvsorte glitrende heldragter skaber løs i intethedens abstrakte sekskantede landskab af vipbare flader og gennemtrængelige vægge.

I et nysgerrigt, forundringsfyldt og harmonisk velfungerende teamwork klør de to barneglade på med at skabe jord, himmel, sol, måne, stjerner, regn, blomster, træer, frugter, fugle, fisk og dyr. Og det hele bliver vist med lyd og lys, eller via farvede lysprojektionsbilleder på de glitrende scenografi-flader.

Men bagefter, da de to gude-halvdele med Adam og Eva har skabt hver deres menneske, begynder de at skændes om både skaber-kompetencer og retten til at styre døgnets vægt på lys og mørke. Uenigheden eskalere, så Adam og Eva – efter at have spist af havens forbudte frugt, selv får lyst til at forlade Edens have.

Energifyldte spillere

Starten fungerer indholdsmæssigt OK. Guderne bliver skildret som nogle, der ikke er bedre end menneskene. Og Adam og Eva fremstår som et forbilledeligt par.

Men siden kører stykket af sporet. Det fortoner sig i de to spilleres hektiske rolleskift mellem gude-glittervæsner og blegbrun menneskeham. Og til slut – vupti – går Adam i ternet skjortet og garbadinebukser hen over scenen med en højgravid Eva, som i sin gule kjolefavn tillige vugger et nyfødt barn.

Pierre Miehe-Renard og Nina Christrup fylder begge to vågent og energifyldt deres roller ud. Men dagligdagstenen i Hallers replikker er temmelig flad og unuanceret, og Hanne Feldings instruktion levner ikke spillerne mange muligheder for variation.

Men den største svaghed i »Og der blev lys« ligger dog i forestillingen af det fantastiske i skabelsesmyten. Forestillingen er teknisk raffineret skruet sammen. Men det virker underligt distanceret, kropsfjernt og usanseligt at se verdens første skabelser reduceret til bagvedliggende flade farvelysvirkninger i et mørkelagt rum.

Kirsten Dahl

Ny anmelder

Børneteateravisen har fået ny anmelder af danseater for børn og unge. Det er 36-årige Lone Nyhuus, der bl.a. har haft en aktiv karriere som danser i New Now Dancers og Uppercut Danseater og været kunstnerisk medleder ved Jorge Holguin Danseater. Desuden har hun virket som underviser, været administrator og sidet i Dansens Hus' bestyrelse samt været medlem af Det kulturministerielle udvalg til forberedelse af en uddannelse for moderne dans.

For tiden studerer Lone Nyhuus Dansens Æstetik og Historie ved Københavns Universitet, er freelance-skribent ved teatertidsskriftet Teater Et og evaluator ved MBT Danseater i Århus.

Lone Nyhuus vil fra og med dette nummer anmelde danseater for børn og unge og lejlighedsvis skrive artikler om dans.

Et strejf af hemmelighed

Uppercuts Strejfer er et vellykket pædagogisk projekt – desværre på bekostning af forestillingens helhed

Danseater på opdagelse i puberteten. Foto: Claus Knudtskov

ANMELDELSE

Uppercut Danseater: »Strejfer«. Koreografi: Cher Geurtze, Sheila de Val. Scenografi: Rachel Lawson. Lysdesign: Ann Engholm. Dansere: Ditte Geister, Eve Garnier, Jens Bjerregaard, Hjalmar Blomquist. Aldersgruppe: 10-14 år.

De er bange for edderkopper, for at tale om sex, for at falde ud fra færgen og ned i det sorte vand, for at miste deres hund, for atombomber og for døden....

Hvad er det der rumsterer i de 10-14 åriges hoveder; hvor ligger deres angst og mørke pletter? Og hvordan får man dem til at fortælle om det? En af vejene til at afdække de sikkert bevarede hemmeligheder er dansen, og med den nøgle i hånden har Uppercut Danseaters to koreografer, Sheila de Val og Cher Geurtze, afkodet en række skoleelever deres inderste tanker. De fandt udtryk i form af tegninger, digte, historier

– og bevægelser.

Det er på den baggrund danseforestillingen »Strejfer« er skabt, og med målrettede lommelygter går Uppercuts fire dansere på opdagelse i puberteten og præpubertetens dagbøger og aflåste skuffer. Historierne fortælles i et velkendt bevægelsessprog, hvor kroppenes lange linjer i dynamiske drej eller i leg med stilstand modsat lynhurtige impulser forsøger at give tilskuerne et blik ind i dansernes, og derved det bagvedliggende materiales, psykologi.

Til at understøtte historierne er der indsat voice-over, hvor udvalgte digte og bekendelser læses op, suppleret af et effektivt og meddigtende lysdesign.

De enkelte historier, som også er små portrætter og situationsbeskrivelser af de børn, der har leveret råstof, fungerer fint i sig selv. Jeg noterede mig en morsomt timet hanekamp mellem den lange Hjalmar Blomquist og den vævre Jens Bjerregård, og en sød og charmerende scene, hvor de to piger og to drenge forsøger at nærme sig hinanden: Der skal hele

tiden rettes på bluserne, håret og attituden, for det gælder om at være cool.

Der var også en fremragende fysisk illustration af begrebet »at holde sig på rækken«; ligeledes gav Ditte Geister og Hjalmar Blomquists dans henimod det første kys fint genlyd i salen der blev ihvertfald hujet og piftet. På et mindre konkret plan stod Eve Garnier, med sikre linjer og et udtryksfuldt ansigt, i en fin lille fortælling om det at konfrontere sig med egne dystre tanker.

Mellem to stole

Alle de små mere eller mindre håndfaste historier er lykkedes i »Strejfer«, men det er derimod ikke lykkedes at samle dem til et velfungerende hele, hvilket til dels skyldes at Uppercut har sat sig mellem et par stole.

Formålet med projektet var først og fremmest at bruge dansen til at få formuleret enkelte unges uudsigelige følelser og billeder, og det er lykkedes over al forventning. Som et biprodukt af det pædagogiske arbejde står forestillingen,

og den skal vises for andre end de direkte implicerede.

Tro mod udgangspunktet, de børn som har været med i processen fra starten, har koreograferne fokuseret på de enkelte historier. Forestillingens overordnede historie fremstår derfor uafklaret og uden tilstrækkelig slagkraft til at komme igennem til det publikum som gerne vil høre og se om deres eget liv. I »Strejfer« har de kun momentvise identifikationsmuligheder.

Det fratager dog ikke den bagvedliggende »Strejfer«-idé sin store værdi: at dansen som redskab i en pædagogisk hverdag kan komme under huden på deltagerne, og – alder underordnet – hjælpe den enkelte i en formulerings- og bevidstgørelsesproces. Der er derfor ingen tvivl om at Uppercuts arbejde, i området mellem Social-, Kultur- og Undervisningsministeriet, rummer store kvaliteter. Modellen bør inspirere kultur-, fritids- og skoleforvaltninger over hele landet til at investere i børnenes muligheder for at bevæge sig under dansmæssigt kyndige hænder.

Lone Nyhuus

LÆSERNE
SKRIVER

Undergrundspause

Musikteatret Undergrunden deltog ikke i børneteaterfestivalen i Svendborg i april. Vi kommer heller ikke til at spille særlig mange børneoperer i den kommende sæson. Vi vil gerne sætte både vores kunder og kolleger ind i baggrunden:

Vi mangler ikke købere, og heller ikke lyst til at spille. Vores »gamle« dukkeoperaer er stadig meget efterspurgt, og vi havde glædet os til at vise en ny: »Boris Barnemorder« hedder den. Den er meget forskellig fra vores andre stykker; vi har investeret megen tid, mange penge

og mange kræfter i den, og vi har glædet os kolossalt til at spille den. Men det bliver nok ikke til så meget.

Vi er nok ikke det eneste teater, der har måttet erkende, at vi er afhængige af offentlig støtte, hvis vi skal holde et professionelt niveau. Statens Musikråd og Teaterrådet støtter os faktisk også med et pænt beløb i den kommende sæson. Men med støtten følger, at vi i praksis er sat under administration: Rådene giver pengene til bestemte projekter – og vores børneopera er udtrykkeligt undtaget. Den finder rådene ikke støtteværdig.

Vi er selvfølgelig ikke enige, og vi ved at mange

af vores kunder heller ikke er det. Vi mener også, at rådene er på tynd is, når de gør sig selv til repertoireudvalg for de teatre, de støtter. Men vores valg står mellem at spille ustøttede – dvs. utilstrækkelige og opslidende – forestillinger, eller at gennemføre de projekter, som vi har fået mulighed for at lave forsvarligt. Det er jo i praksis ikke noget valg.

Kære kunder – vi gennemfører så mange af vores foreløbige aftaler som muligt, men har derudover sat børneoperasalget i bero. Men vi kommer igen!

Niels Pihl
Musikteatret
Undergrunden

Hvor er den store kunst for de små?

Dansk børneteaters generelle niveau er fortsat højt, men mange af småbørnsforestillingerne ligner ren spekulation

Kommentar
af Randi K.
Pedersen

Den årlige børneteaterfestival er uundværlig. Den er stedet, hvor man på det bedste mulige grundlag kan vurdere styrkeforholdet mellem det gode og det helt uantagelige børne- og ungdomsteater.

Børneteaterfestival 97 i Svendborg var i den henseende ingen undtagelse. Der var mange, vidt forskellige forestillinger inden for alle aldersgrupper og af dem havde et tilstrækkeligt stort antal en indiskutabel høj kvalitet. Så foreløbig er der, hvad niveauet angår, ikke grund til at frygte for børneteaterns fremtid.

Idérigdom, fantasi og vilje til talentfuld produktudvikling findes hos adskillige teatergrupper i et omfang, der må fylde det institutionelle voksteater med misundelse. Selvom det peger i negativ retning, at

andre er ved at sande til i en selvfølelse, der forhindrer en troværdig formulering af børns og unges vilkår og holdninger.

Trods gode oplevelser blev også dette års festival desværre (mis)brugt som præsentérbakke for ufatteligt ringe forestillinger – hvoraf de fleste især var rettet mod de yngste målgrupper, førskolealderens vuggestue- og børnehaverbørn.

Et primitivt mønster

Da de alleryngste blev opdaget som publikumspotentiale, måtte man tvivle på mulighederne for at skabe oplevelsesrige teaterforestillinger for dem. Siden har nogle få teatre vist, at det faktisk lader sig gøre.

Netop derfor kan det tilbagevendende, dybt primitive mønster for småbørnsforestillingerne kun opfattes som despekt for et publikum, der – uden tvivl – er meget krævende. Men hvis ikke man vil – eller evner – at gøre det bedre, kunne man vel overveje, at lade

være. Eller kan man?

Visse børneteatre lider under en tilsyneladende uudryddelig tyrkertro på, at en dukke kan camouflere dukkeførerens inkompetence, hvor dukketeatret tværtimod er et nådesløst udstillingsvindue for den totale talentløshed, der ikke ville have en chance i andre, sceniske sammenhænge.

Andre, der laver udmærkede forestillinger for større børn, får nærmest småbørnsforestillingerne til at ligne rene pengetanke uden kulisser, med en kedelig dukke og en enkelt medvirkende. Men på længere sigt er den slags dyrt. I værste fald kan det miskreditere hele børneteaterområdet og måske også være med til at holde unge, veluddannede skuespillere borte.

Måske skulle man prøve med et udviklingsprojekt. Hvor dygtige, men »tilsandede« teaterfolk startede forfra og blev inspireret til en stor forestilling for de helt små!

Børneteater på skærmen

DR2

– også kaldet »den skjulte kanal« tager pulsen på dansk børneteater i en tre timer lang udsendelse lørdag den 10. maj.

Udsendelsen vil dække dansk børneteater fra Skolescenens fald og frem til børneteaterfestivalen i Svendborg, hvor et hold journalister, fotografer og teknikere var i fuld sving.

Udsendelsen består af flere bandede indslag, bl.a. med interviews af veteraner som 86-årige Bodil Lindorff (Filurens grundlægger) og Bo Bertram, stadig aktiv i Comedievognen.

I Svendborg havde man samlet en flok børneteateranmelder mellem 9-12, der sammen så udvalgte forestillinger og siden skulle give dem en fælles karakter – nemlig mellem 0-5 masker.

I udsendelsen vil også indgå en direkte studietransmission fra Gruppe 38's Auktionscene i Århus, hvor et udvalgt panel diskuterer børneteaterns situation og arbejdsvilkår – samt ikke mindst kvalitet. Panelet består af Michael Ramløse (dramatiker, fhv. sekretariatsleder på Teatercentrum og fhv. generalsekretær i International ASSITEJ), Josefine Ottesen (dramatiker, instruktør m.v.), Beth

Juncker (kulturforsker og tidligere børneteateranmelder) og Lise Garsdal (anmelder ved Politiken).

I studiet kommer også diverse gæster, der skal videregive deres specielle ekspertise og synspunkter omkring børn, børnekultur og børneteater. Og her vil der også være en baggrundsgruppe, børnerådet i Viborg, der vil komme med kvalificerede kommentarer til de voksnes snak.

Annette Ulrik og Vivian Stampe har virket bag kulisserne mens studievært på udsendelsen bliver Helle Lyster, kendt fra flere DR-programmer – og i øvrigt tidligere børneteateranmelder ved Det Fri Aktuelt.

Teatercenter i knibe

Den 2. maj fyldte Odsherred Teatercenter et år. Barnet har vokset sig stort og sundt på den korte tid, men forude lurer økonomiske problemer, primært fordi Kulturministeriet ikke rigtig vil vedkende sig forpligtelserne over for uddannelsescentret.

Odsherred Teater støttes som egnsteater af de fem lokale kommuner i Odsherred og Vestsjællands Amt, mens Teaterskolen i opbygningsfasen har fået støtte af Kulturministeriet på 800.000 kroner.

Imidlertid har ledelse og bestyrelse helt fra starten gjort ministeriet opmærksom på, at dette beløb langt fra er tilstrækkeligt til efteruddannelsesvirkningen. Der mangler kort sagt omkring en halv million ekstra til administration og faste omkostninger. En melding, der har mødt ringe forståelse i embedsværket.

Det betyder, at indeværende regnskabsår giver et underskud på 550.000 kroner, som så må hentes fra egnsteaterdelen – hvilket er åben-

lyst urimeligt.

Endnu mere chokerende er det imidlertid, at Kulturministeriet ikke til nu har villet give lovning på støtte til efteruddannelsesaktiviteterne på Odsherred Teatercenter efter årets udgang.

Dermed kan det værdifulde og længe savnede uddannelses- og opladningssted for de professionelle børneteatre risikere at skulle dreje nøglen om. Og det trods et uomtvisteligt behov, et veldrevet sted og begejstrede – og misundelige – internationale reaktioner.

I første omgang har Odsherred Teatercenter sendt et nødråb ud til teaterområdets fagforeninger og organisationer i øvrigt i håb om, at de kan hjælpe med at påvirke Kulturministeriet til at indse nødvendigheden i fortsat at yde driftsstøtte.

I en tid, hvor man knapt nok ved, hvad man skal stille op med alle penge fra tips- og lottomidlerne, burde det nok være muligt for en minister og hans ministerium at finde halvanden million kroner til et unikt projekt.

Anmelderens rolle

Foreningen Af Små Teatre (FAST) afholder en spændende medlemskonference 2. juni på Odsherred Teatercenter, hvor man bl.a. vil fokusere på teateranmeldernes ansvar for teaterns udvikling.

Oplægsholdere er Jens Kistrup (Berlingske Tidende/-Weekendavisen), Anne Flindt Christensen (Information) og Børneteateravisens Randi K. Pedersen, og de skal bl.a. give deres bud på, om anmelderen har forpligtelser udover sin egen avis og via deres skrivelser evt. har et medansvar for udviklingen af ny dansk dramatik.

Politikens anmelder, Lise Garsdal, stillede selv under et seminar på den nys afviklede festival i Svendborg spørgsmålstegn ved, »om det overhovedet er interessant, hvad anmeldere mener«.

Men det er det jo ofte, også selvom mange teaterfolk føler, at anmelderne ikke altid udviser den helt store kærlighed til teaterns sjæl.

På FAST-medlemskonferencen vil organisationen i øvrigt også diskutere FAST-teatrenes rolle og profil i det danske teaterbillede, herunder ansvar og forpligtelser i den kunstneriske proces.

Rettelser

Det lykkedes at begå en række fejl i sidste nummer af Børneteateravisen, nr. 100, som redaktionen skal prøve at rette her:

* I artiklen »Teaterliv på støtten« (side 5) anføres det, at driften af Spillehuset sluger 600.000 kroner af Artibus' samlede støtte. Det korrekte tal er 350.000 kroner.

* I noten »Lukker efter 27 år« (side 6) fik layoutet skåret et par linjer af Birthe Orlík Fabulas farvel-hilsen, der skulle slutte: »Nu takker hun altså af – og takker alle de arrangører, der gennem årene har købt Fabulas forestillinger«.

* I festival-indstikket blev forestillingen »Den Tårnhøje Hund« tillagt Bjørneteateret – og det var et »j« for meget, for det er selvfølgelig Børneteateret, der har den på repertoire.

* I omtalen af »Den Grønne Brochure« (side 15) var der en fejl i telefonnummeret på Danmarks Teaterforeninger. Det korrekte nummer er 33 15 42 48 – og undskyld til det stakkels menneske, der fik en del »fejlopkald«.

* Endelig har Kirsten Dahl sovet i timen under anmeldelsen af Vester 60-forestillingen »Skattejagt« (side 8). Det er ikke Helle Ellegaard, men Eva Forchhammer der spiller Nora – og det har hun gjort siden august 1995.

Redaktøren og grafikeren undskylder slå- og opsætningsfejl m.v. og lover bod og bedring.

Æres den....: Eva Forchhammer er Lisbeth Tanghøjs modspiller i Vester 60's »Skattejagt«

Freja for femte gang

Under parolen »Woman, The Spirit« afholder Foreningen Freja fra 20-28. juni sin 5. internationale kvinde-kulturfestival i Århus.

To af hovednavnene er fra Indien: Den 18-personer store dansetrup Chandralekha fra New Delhi og Gulabi Sapera-truppen fra Rajasthan. Men der er også kvindelige kunstnere fra bl.a. Colombia, Italien og Tjekkiet.

De fleste indendørs-arrangementer foregår på Marie Brolin-Tani Dansteater, mens der i Brobjergskolens gård etableres en udendørs scene.

Yderligere information:
Maria Lexa, Foreningen Freja, Bissensgade 16, 8000 Århus C - Tlf. 86 19 44 06.

Bliv dukkemager

Den 8. september starter der et nyt hold på Dukkemagergrunduddannelsen ved Thy Teater. Uddannelsen, der kommer vidt omkring inden for dukketeatermediet, er gratis, varer halvt andet år og henvender sig primært til unge mellem 18 og 25 år.

Yderligere information:
Hans Hartvich, Dukkemagergrunduddannelsen, Fyrvej 104, 7730 Hanstholm. Tlf. 97 96 01 00.

Teater med garanti

Teaterrådet har udvalgt 19 forestillinger, der i sæson 1997-98 kan udbydes med underskudgaranti til arrangører af voksenteater – og det vil jo primært sige landets lokale teaterforeninger.

Teaterrådets Garantifond for Voksenteater, der foreløbig skal fungere i tre år, har hvert år to millioner kroner at gøre godt med. Garantien gælder 12 opførelser af hver af de udvalgte forestillinger, hvilket betyder, at de første 12 købere af forestillingen kan få dækket 50 procent af købsprisen ved et eventuelt underskud – dog max. 9000 kr. samt op til 3000 kr. til markedsføring.

Blandt de udvalgte forestillinger er Fair Plays »Sangen om Coriolanus« og Taastrup Teaters »Den van-

tro Thomas«, der begge kunne opleves som ungdomsforestillinger ved festival 97 i Svendborg.

Styr på tingene

Børneteaterfolk kan andet end at lave kunst i øjenhøjde. Således stiller en veltrimmet flok op til de 319 kilometer i cykelløbet Sjælland Rundt 4.-5. juli.

Holdleder er Hans Nørregaard fra Nørregaard & Reiche, men derudover vil også Tom Rosendal (Filuren), Kim Kirkeby og Steen Nørregaard (Gruppe 38) og Klaus Andersen (Møllen) bevise, at de kan holde hjul hele året.

Tusindkunst

Det skal være lettere at bruge kunst og kultur i institutionernes dagligdag, og derfor starter Kulturministeriet og Det Tværministerielle Børneudvalg nu et tre-årigt forsøg, hvor musikere, fotografer, kunsthåndværkere, dansere og andre kunstnere skal træde ind i børnenes rammebelagte hverdag og inspirere til nye aktiviteter.

Ansøgningsfristen er juni og yderligere oplysninger fås hos Kulturens Børn (Jan Helmer-Petersen) på tlf. 33 92 30 40.

Unge i teatret?

En gruppe studerende ved Roskilde Universitets Center har udarbejdet rapporten »Unge i teatret? - teatervaner og medieforbrug«, der bygger på samtaler med seks unge.

Rapporten kan rekvireres via Danmarks Teaterforeninger (33 15 42 48). Prisen er 100 kroner, inkl. porto.

Støttet rejseliv

Det Lille Turneteater skal i starten af oktober gæstespile i Nordens Hus i Reykjavik (Island) med forestillingen »Odysseus«, mens Nørregaard & Reiches Teater skal til Agder Teater i Kristiansand (Norge) med »Et ensomt øre« i slutningen af oktober. Begge gæstespil er blandt de støttede projekter fra Teater og Dans i Nordens kvartårslige pulje.

Håbets pris til norsk teater

Åsen, Institut for Folkeligt Teater, uddeler i pinsen sin »Håbets Pris« for ottende gang - og i år går den til norske Grenland Friteater, der netop har fejret 20 års jubilæum og bl.a. er kendt for filialen Fantasifabrikens børneteaterforestillinger.

Håbets Pris uddeles til en person eller teater, der »arbejdet for det menneskelige håb, vovet, kærligt, vulgært, alvorligt, poetisk... med gnistrende energi mod vanetænkningen, som er vor kulturs største trussel«, som det bl.a. hedder i den generelle motivation.

Grenland Friteater - kan skåle for Håbets Pris

Bladsamarbejde ophæves

Dansk Skuespillerforbund (DSF) og Teater teknikkerforbundet (TEF) ophæver det fælles samarbejde omkring det nuværende Teaterbladet, hvis sidste nummer udkommer i juni i år.

Derimod fortsætter det øvrige faglige samarbejde mellem de to fagforbund, herunder også fællesudgivelse af adresselisten.

Planerne omkring det nye DSF-blad og det nye TEF-blad er i fuld gang, herunder omkring nye blad-navne og ansættelse af redaktører m.m.

Mange vil sælge deres sjæl

Børneteatersammenslutningens nye væksthushus-projekt for dramatikere in spe (se BTA 100), har under sloganet »Sælg din sjæl til os - bare for en tid« fået en fin start med over 40 henvendelser, ligesom de første tekster fra interesserede skrivekursister er begyndt at strømme ind.

Nærmere oplysninger kan fortsat fås hos Carsten Wittrock, Sct. Anna Gade 77, 3000 Helsingør - Tlf. 49 21 07 40/49 21 05 70.

Mariehøns i skotsk stormvejr

Mariehønen fra Randers, der de sidste par uger af maj deltager i en stor teaterfestival i Edinburgh i Skotland, blev allerede inden afrejsen genstand for stor medieinteresse omkring forestillingen »Magtens Labyrint«.

Baggrunden er, at der i forestillingen dør en dreng, og det er ikke politisk korrekt i Skotland - og så kunne det bruges til et pseudo-moralsk korstog i den nys overståede engelske valgkamp.

Men Mariehønen kommer alligevel til Skotland med såvel »Magtens Labyrint« som »Sandheden og Søhesten« - begge forestillinger spillet på engelsk i en oversættelse af Sarah Argent.

▲ Magtens Labyrint

Krop og scenekunst

Fra 28.-31. august afholdes et seminar i Stockholm for danse- og teaterforskere, sceninstruktører, scenografer m.fl. om »Krop, femininitet og maskulinitet i scenekunsten«, ledsaget af forelæsninger, paneldiskussioner og praktiske lektioner.

Tilmelding og yderligere oplysninger: Teater og Dans i Norden, Vesterbrogade 26,3, 1620 København V - Tlf. (+45) 31 22 45 55.

Festival med pris og debat

Ved Børneteaterfestivalen i Horsens 19-21. september uddeles Horsens Børneteaterpris for anden gang. Det sker ved festen lørdag 20. september om aftenen -

og priskomiteen indkalder nu forslag til årets prismodtager.

Sidste år blev den tildelt den 40-årige skuespiller og instruktør, Marc van der Velden fra Theatre La Balance.

Børneteaters Debatforum afholdes fredag den 19. september på Horsens Ny Teater med bl.a. to forestillinger (Gruppe 38: »Balladen om Marjan og Rolf« og Vestvolden: »Der blev lys«), foredrag om børneteaters udvikling (Biba Schwoon), aktuelle nyheder og evt. kulturminister Ebbe Lundgård om sit syn på børneteater.

Tilmelding inden 30. juni. Henvendelse Kaskadeteatret på tlf. 75 78 20 33.

Sat under administration

Carsten Wittrock er formand for Børneteatersammenslutningen og administrator for Corona Dansteater og Nørregaard & Reiches Teater. Og nu har den driftige herre fået endnu to teatre i folden. Han er blevet administrator for Zenia Hansen, der har fået 600.000 gode Teaterråds-kroner til et projekt, og han er midlertidig administrator for Mariehønen, der har stoppet samarbejdet med deres administrative leder efter trekvart års virke.

Ny kaptajn på Bådteatret

Erling Weise, der også medlem af Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater (UBOT) for FAST, Foreningen Af Små Teatre, har skiftet administratorkasket. Pr. 1. maj forlod han egnsteatret Cantabile 2 i Vordingborg til fordel for posten som leder af Bådteatret, der ligger til kajs i Nyhavn.

Erling Weise, der er cand. mag. i dramaturgi, har bl.a. arbejdet på Fiolteatret og Gruppe 38 og været kunstnerisk leder af Team Teatret i Herning.

▲ Erling Weise - fra Vordingborg til København

Fransk visit

I 20 år har McFetrich Bondegårds Teater i Danmark spillet »Cirkus på Bondegården«, der var baseret på en ide af Kaj Mathiesen og musik af Freddy Fræk, men udviklet i Frankrig sammen med Pacal Sanvic.

I slutningen af april drog McFetrich så efter 22 års forløb atter til Frankrig for at spille »Le Cirque a la Ferme« for børn og barnlige sjæle på et bådteater i Strasbourg.

▲ Bådteatret på fransk - ved Fiskerkajen i en af Strasbourgs kanaler - lagde skrog til McFetrich

Nordisk i Vejle

Nedtællingen til festival i Vejle er begyndt

Den nordiske børneteaterfestival i Vejle er lige om hjørnet. Fra 25. maj til 1. juni gennemføres arrangementet, der udover 12 professionelle forestillinger fra Norden, inklusive Grønland og Færøerne, også indeholder en ekstra dansk teaterkavalkade, seminarer, workshops m.m. (se BTA nr. 100).

En del af festivalen er

»lukket« arrangement, hvor de nordiske teatre afholder workshops o. lign. for eleverne på de skoler, der er udpeget som »værter« for de enkelte teatre. Og det er et vigtigt internationalt møde mellem børn og kunstnere på tværs af grænser.

En anden del af festivalen er foredragsrækken »Nordiske Refleksioner«, der udvikles som en slags åbent universitet i Globen på Idrætsskolen i Vejle.

Således bidrager billedkunstneren og forfatteren Rose Marie Tillisch med et oplæg, der har fået titel efter hendes egen bog, »At

forvente det uventede«. Hun mener, at det er vigtigt, at vi gør os det helt klart, hvad vi vil give videre til vore børn – og her anser hun nysgerrighed, længslen efter skønhed, viden og mening som de væsentligste elementer.

Yderligere information omkring festivalpakke, billetter m.m.:

Vejle Kommune
Att: Bent Rasmussen
Tlf. 75 72 43 11
- lokal 2224

Den norske forestilling »Gjøglernes Aladdin« er kommet på forsiden af det 3. nyhedsbrev, som udgives af de lokale arrangører op til den nordiske børneteaterfestival 1997. Det fjerde og sidste nyhedsbrev er på vej – og alle fire sendes til interesserede

Nordisk Børneteaterfestival 1997 i Vejle

Danishaven 12
DK 7100 Vejle
Telt. (+45) 75 83 53 33
Fax. (+45) 75 82 75 64

3. Nyhedsbrev

norske forestilling »Gjøglernes Aladdin«

For niende gang i Odense

For 9. gang inviteres der til Teaterfestival i Odense – i år fra 6.-9. november

Teaterfestivalerne i Odense startede i 1981 under navnet »Gruppeteaterfestivalen«, hvor der var fri adgang for gruppeteatrenes ungdoms- og voksenproduktioner.

I 1991 skiftede festivalen koncept og navn og blev til en invitations-festival. Det skete for at højne festivalens generelle kvalitet og give publikum mulighed for at møde øjeblikkets mest interessante danske forestillinger.

Festivalen finder dog stadig kun sted hvert andet år – og med den 9. i rækken er der lagt op til spændende teateroplevelser fra 6.-9.

november i Odense.

Teaterfestivalen har udviklet sig til et arrangement, der selvfølgelig henvender sig til de lokale teaterinteresserede, men også tiltrækker en lang række tilreisende – det være sig teaterforenings-arrangører eller teaterfolk fra andre egne af landet.

Teaterfestivalen arrangeres af Teatercentrum, Foreningen Af Små Teatre

(FAST) samt de tre lokale teatre, Skægspire, Gadesjakkert og Vintapperteatret, i samarbejde med Teaterhuset og Odense Kommune. Og økonomien kommer via tilskud fra Odense Kommune, Fyns Amt og lokale sponsorer, ligesom Kulturministeriet og Teaterrådet og Teater og Dans i Norden forventes at yde tilskud til gæstespil.

Fra Rostov-on-Don i det

sydlige Rusland kommer Rostov Ungdomsteater med forestillingen »Tre Søstre« af Anton Tjekhov – der vakte stor begejstring blandt de tilreisende nordiske teaterfolk under sidste efterårs ASSITEJ-verdenskongres.

Ikke alle aftaler er faldet på plads, men pr. 1. maj er følgende forestillinger blevet udvalgt til festivalen i Odense:

Den 9. Teaterfestival i Odense får bl.a. besøg af Teatret og forestillingen »Sit«, hvormed Børneteateravisens anmelder, Kirsten Dahl, bl.a. skrev: »Fortæller vigtige historier i en uovertruffen genial og morsom sammenblanding af krop, toner og tale«. Foto: Dieter Betz

* Teatret Artibus: »Kvinden som giftede sig med en kalkun«

* BaggårdTeatret:

»Josef og hans brødre«

* DRT: »To med det hele«

* Granhøj Dans:

»Obstruction Ultimatique«

* Teatret Møllen:

»Jeppe på Bjerget«

* Odsherred Teater:

»Orkanens øje«

* Teatret: »Sit«

* Det Lille Turneteater:

»Nazaræren«

Under festivalen arrangeres der internationale seminar-dage for teatrene i form af foredrag og workshops og under temaet: »Teatret gennem et århundrede - på vej mod et nyt årtusinde«.

I tilknytning til festivalen arrangerer Odense Kommune og FAST den 6. november en høring om, hvad de regionale kulturforsøg har betydet for teaterområdet. Heri deltager centralt placerede politikere og embedsmænd fra hele landet.

Næste nummer af Børneteateravisen, der udkommer i september, vil indeholde et udførligt program for festivalen, dens forestillinger og øvrige aktiviteter.

Ønsker man inden da yderligere oplysninger om den 9. Teaterfestival i Odense - kontakt da Gadesjakkert (66 14 40 21).

KØBENHAVN OG OMEGN

MARIONETTEATRET I KONGENS HAVE

ved Pavillonen,
Kronprinsessegade 21,
1306 København K

»Bro, Bro, Brille«

Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkter: Tirsdag-søndag, kl. 14 & 15
Spilleperiode: 1. juni - 13. juli
Yderligere oplysninger: Forestilling med dukker - Fri entré

»Rundbold«

Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: Alle, Familieteater
Spilletidspunkter: Tirsdag-søndag, kl. 14 & 15
Spilleperiode: 15. juli - 31. august
Yderligere oplysninger: Forestilling med dukker - Fri entré

DET LILLE TEATER

Lavendelsstræde 5-7
1462 København K
Billetlff: 33 12 27 13

»Historien om BamseBjørnen og den lille Drage«

Det Lille Teater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: man.-fre., 9.30 & 11.00, søn. 13.30 & 15.00
Spilleperiode: 23. sept.-9. nov.

DANSESCENEN

DANSESCENEN

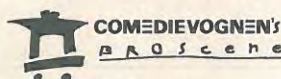
Øster Fælled Torv 34
2100 København Ø
billetlff.: 35 43 58 58

»Ankomst /3«

Åben Dans Productions
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: 22. - 31. maj, kl. 20 (undtagen søndag og mandag)
Billetpris: 110 kr. pr. person.
(Rabat til medl. af DSF/TEF)

»Banall TIT«

Granhøj Dans
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 4.-6. juni, kl. 20.
Billetpris: 140 kr. (Alle ARTE-ordninger)

COMEDIEVOGNE'S BROSCENE

Griffentfeldtsgade 7A
2200 København N
Billetlff. 35 36 65 69

»Jagten på Urmennesket«

Comedievognen
Aldersgruppe: 10-14 år
Spilletidspunkter: 24. sept., kl. 14.30, 25. sept., kl. 10, 26. sept., kl. 10, samt forestillinger i ARTE-regi: 25.-26. sept., kl. 19, 27. sept., kl. 15 og 16.30, 28. sept., kl. 15.

ISHØJ HAVN

ISHØJ HAVN

2635 Ishøj

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 4.-7. maj kl.20
Billetbestilling: Kulturel Forvaltning, Ishøj Store Torv 20, 2635 Ishøj. Tlf. 43 57 71 20.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 5.-7. maj kl. 9.30 & 11.00
Billetbestilling: Ishøj Bio, Ishøj Østergade 28, Ishøj Bycenter. Tlf. 43 54 55 11.

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
2635 Ishøj
Billetlff: 43 73 60 98

»Paladset og Templet«

Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år.
Spilletidspunkter: man.-fre, kl. 9.30, 11.15 og 13.15.
Spilleperiode 29. april - 16. maj
Yderligere oplysninger: repremiere

SJÆLLAND OG ØERNE

STEGE HAVN

STEGE HAVN

4780 Stege

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 12.-13. maj kl. 20
Billetbestilling: Møns Turistbureau, Storegade 2, 4780 Stege, tlf. 55 81 44 11.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 12.-13. maj 9.30 & 11.00
Yderligere oplysninger: Alt udsolgt.

KALVEHAVE HAVN

KALVEHAVE HAVN

4771 Kalvehave

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 14. maj, kl.20
Billetbestilling: Langebæk Turistinformation, Strandvejen 1B, 4771 Kalvehave. Tlf. 53 78 84 78.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 14. maj, kl. 9.30 & 11.00
Yderligere oplysninger: Alt udsolgt.

PRÆSTØ HAVN

PRÆSTØ HAVN

4720 Præstø

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 15.-16. maj, kl. 20
Billetbestilling: Præstø Turistinformation, Jernbanevej 22, 4720 Præstø, tlf. 55 99 11 99.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 15.-16. maj, kl. 9.30 & 11.00
Yderligere oplysninger: Alt udsolgt.

ROSKILDE HAVN

ROSKILDE HAVN

4000 Roskilde

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 21.-23. maj, kl. 20 og 24. maj, kl. 17.
Billetbestilling: Rådhusbutikken, Stændertorvet 1, 4000 Roskilde. Tlf. 46 33 29 99.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 19. maj, kl.15, 20.-21. maj, kl. 9.30, 11.00 & 17.00, 22.-23. maj, kl. 9.30 & 11.00, 24. maj, kl. 11.00 & 13.00
Billetbestilling: tlf. 33 12 14 60.

FREDERIKSSUND HAVN

FREDERIKSSUND HAVN

3600 Frederikssund

»Johns Åbenbaring«

Bådteatret
Aldersgruppe: Unge og Voksne
Spilletidspunkter: 26.-28. maj, kl. 20
Billetbestilling: 33 12 14 60.

»Ole Lukøje«

Bådteatret
Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkter: 26.-28.maj, kl.9.30 og 11.00
Billetbestilling: tlf. 33 12 14 60.

HOLBÆK NY TEATER

Vimmelskiftet 27
4300 Holbæk
Billetlff: 59 44 45 10, kl. 13-16.

»Ønskebarnet«

Holbæk Ny Teater
Aldersgruppe: 8-12 år/familieforestilling
Spilletidspunkter: 30. august, kl. 16, og 31. august kl. 14 & 16.
Yderligere oplysninger: repremiere.

FYN

TEATERHUSET ROSENHAVEN

TEATERHUSET ROSENHAVEN

Filosofgangen 19
5000 Odense C.
Billetlff: 66 14 40 21

»Lille Gris«

Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 3-5 år.
Spilletidspunkter: tir.-fre., kl. 9.30 og 11
Spilleperiode: 2. sep. - 27. sep.
Billetpris: 45 kr.

»Thor og Tjalfe Menneskesøn«

Teatergruppen Gadesjakket
Aldersgruppe: fra 9 år
Spilletidspunkter: Tir.-Fre., kl. 11, samt ons. og tor., kl. 16.30.
Spilleperiode: 9.-12. sept.
Yderligere oplysninger: Billetbestilling nødvendig.

»Mont Blanc«

Teatergruppen Gadesjakket
Aldersgruppe: fra 14 år
Spilletidspunkter: Tir.-Fre., kl. 11, samt ons. og tor., kl. 20
Spilleperiode: 23. sept.-10. oktober
Billetpriser: For unge (14-24 år) er billetprisen 25 kr.
Yderligere oplysninger: Billetbestilling nødvendig.

MIMETEATRET

MIMETEATRET

Vestergade 95B
5000 Odense C
Billetlff. 30 45 50 60, kl. 11-13.

»Det mindste Teater«

Det mindste Teater
Aldersgruppe: 11/2-4 år
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30 og 10.30, lør. kl. 11
Spilleperiode: 22.-27. september.
Billetpriser: 40 kr. Ved større grupper: aftal nærmere.

ÅRHUS OG OMEGN

AUKTIONSCENEN

AUKTIONSCENEN

Mejlgade 45
8000 Århus C
tlf. 86 13 53 11

Balladen om Marjan og Rolf

Egnsteatret Gruppe 38
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilletidspunkter: 23. aug., kl. 20, 26.-28. aug., kl. 9.45 og 11.15, 31. aug., kl. 14, 1.-2. sept., kl. 10 og 14, 3. sept., kl. 14 og 17, 10.-12. sep., kl. 9.45 og 11.15
Billetpris: 50 kr. Ved køb af mere end 9 bill: 40 kr. pr. billet.
Yderligere oplysninger: Premiere lør. 23. august.

MBT SCENEN

MBT SCENEN

Frederiks Allé 20
8000 ÅrhusC
Billetsalg: Musikhuset i Århus
tlf: 89 31 82 10
Granhøj Dans, 86 19 26 22

»Banall TIT«

Granhøj Dans
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 16.-24. maj, kl. 21. (dog ikke 19. maj)
Billetpris: 90 kr.

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C.
Billetlff: 86 13 88 66,
(tir-fre, kl. 16.20, lør., kl. 13-16)

»Englemageren«

Svalegangen
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: indtil 24. maj, ti.-fre. kl.20, lør. kl. 16
Yderligere oplysninger: Svalegangen Information, tlf. 86 19 19 44, man.-fre., kl. 9-16.

»Medlidenhed med Børnene i Vaden By« (Peter Høeg)

Svalegangens Dukketeater
Aldersgruppe: Unge fra 13 år og voksne
Spilletidspunkter: lørdagene 17. og 24. maj, kl. 14, samt fredag 16. maj, kl. 23
Yderligere oplysninger: Svalegangen Information, tlf. 86 19 19 44, man.-fre., kl. 9-16.

»Stormen« - eller historien om et forfærdeligt uvejr

Svalegangen
Aldersgruppe: Familieforestilling, fra 10 år
Spilletidspunkter: 28. aug.-6. sept. + 30. sept.-25. okt., tir.-fre., kl. 20, lør., kl.14
Yderligere oplysninger: Svalegangen Information, tlf. 86 19 19 44, man.-fre., kl. 9-16.

»Sangen om en helt, Coriolanus«

Teatret Fair Play
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 29.-30. august + 2.-6. sept., ring nærmere om klokkeslet.
Yderligere oplysninger: Svalegangen Information, tlf. 86 19 19 44, man.-fre., kl. 9-16

ØVRIGE JYLLAND

KASSEHALLEN

FISKERIFORENINGENS KASSEHAL

Auktionsgade
7730 Hanstholm
Billettelefon: Thy Teater,
tlf. 97 96 01 00

»Kvindekarrusellen« - Bernarda Albas Hus på Havnen

Thy Teater
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkter: 29. aug.-5. sept., kl. 19.30.
Billetpris: 100 kr., unge u/ 25 år: 35 kr.
Yderligere oplysninger: Premiere.

JOMFRU ANE TEATRET

Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg.
Billetlff: 98 13 60 44

»Skærmtrolden - et hverdagsventyr om Viggo og hans fjernsyn«

Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkter: 12.-16. maj, kl. 9.30 og 11, 20. maj, kl. 9.30 og 11.
Billetpris: 45 kr.

TEATRET MØLLEN

TEATRET MØLLEN

Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

»Hallo«

BaggårdTeatret
Aldersgruppe: 7-9 år
Spiller lørdag 30. august, kl. 11

VÆRKET

VESTENVINDEN

Værket, Lille Teatersal
Mariagervej 10
8900 Randers
Billetlff: 86 41 20 99

»Myrna Vep«

Vestenvinden
Aldersgruppe: Ungdoms- og voksenforestilling.
Spilletidspunkter: 9.-15. august, alle dage (undtagen mandag), kl. 20.

»Et Hundeliv«

Vestenvinden
Aldersgruppe: fra 10 år
Spilletidspunkt: søn. 10. aug., kl. 15, + søn. 17. aug., kl. 15.

BØRNETEATERFESTIVAL HORSENS 1997

Fredag den 19. september 97 • Lørdag den 20. september 97 • Søndag den 21. september 97

FESTIVAL, MESSE og BØRNETEATRETS DEBATFORUM

Med: ANDERSEN,LARSEN&ANKERDAL (Haderslev), ANEMONETEATRET (København), ARTIBUS (København), BAGGÅRDTEATRET (Svendborg), BATIDA (København), BJØRNETEATRET (Føllenslev), COMEDIEVOGNEN (København), CORONA DANSEATEATER (København), DANSK RAKKERPAK (København), DET LILLE TURNETEATER (Lejre), DET LILLE VERDENS TEATER (Virum), DET MINDSTE TEATER (Tommerup), DRT (Ribe), FAIR PLAY (Holbæk), GADESJAKKET (Odense), GROTEATRET (Skævinge), GRUPPE 38 (Århus), JAKO-BOLE TEATRET (Ålborg), JYTTE ABILDSTRØMS TEATER (Frederiksberg), KASKADETEATRET (Voervadsbro), MAGNIFIQUE (Nykøbing Mors), MARIEHØNEN (Randers), MARIPOSA TEATRET (København), MISTER JONES (Glostrup), TEATER MORGANA (Hanstholm), MØLLEN (Haderslev), NØRREGAARD & REICHES TEATER (Helsingør), ODSHERRED TEATER (Odsherred), PARAPLY-TEATRET (København), REPLIKKEN (Herning), SKÆGSPIRE (Odense), TEATER 83 (Langå), TEATER PATRASKET (København), TEATRET LAMPE (København), THEATER LA BALANCE (Vanløse), THORKILD DEMUTHS TEATER (Skærbæk), VANDREFALKEN (Næstved), VESTENVINDEN (Randers), VESTER 60 (København) VESTVOLDEN (Hvidovre), ÆVENTYROPERAEN (Beder)

GRATIS ADGANG TIL ALLE FORESTILLINGER

BILLETTER KAN FORUDBESTILLES

Halvdelen af billetterne er forbeholdt arrangører af børneteater - disse billetter kan bestilles fra den 23. april 1997. Den anden halvdel af billetterne er forbeholdt publikum løvrigt - og kan bestilles fra den 19. august 1997. Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret på telefon 7578 2033.

Der kan ikke bestilles pr. brev eller telefax.

Overnatning på hoteller, kroer, vandrehjem og private bestilles gennem Horsens Turistbureau på telefon 7560 2120, hvorved rabat opnås.

For tilreisende arrangører og teaterfolk er der fredag og lørdag aften mulighed for at deltage i spisning mv. på Horsens Ny Teater. Kontakt venligst Kaskadeteatret for nærmere oplysning.

Fredag den 19. september 1997 kl. 09.00 - 16.00 afvikles der igen i år BØRNETEATRETS DEBATFORUM. Kontakt venligst Kaskadeteatret for nærmere oplysning.

Festivalen gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
FREDAG DEN 19. SEPTEMBER:					
DRT	To med det hele	4 - 10 år	16.00	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Vandrefalken	Fuglebyen	3 - 8 år	16.00	40 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Fair Play	Harry	3 - 6 år	16.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Thorkild Demuths Teater	Skonnert Andreas	6 - 10 år	16.30	45 min.	Midtbykskolen - lok. 201
Corona Danseteater	Sally's Valley	13 år og op	17.00	60 min.	Horsens Gl. Teater - Scenen
Vestenvinden	Et Hundeliv	10 år og op	17.00	60 min.	Kilden - sal 1
BaggårdTeatret	Josef og hans Brødre	8 - 12 år	17.00	60 min.	Midtbykskolen - P-gym
Replikken	Ridder Stegefedt	9 - 11 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 512
Anemoneteatret	Bamsen og den kinesiske...	3 - 8 år	17.00	50 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Magnifique	Sultan Guldstand	5 - 10 år	17.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 302
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	17.00	40 min.	Midtbykskolen - lok. 216
Kaskadeteatret	Lysthuset	3 - 9 år	17.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	12 år og op	18.00	55 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Comedievognen	Jagten på Urmennesket	9 - 12 år	18.00	50 min.	Kilden - salen
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6 år og op	18.00	50 min.	Fritidscentret
Groteatret	Nattergalen	5 - 10 år	18.00	50 min.	Midtbykskolen - formning
Skægspire	Lille Gris	3 - 5 år	18.00	35 min.	Midtbykskolen - lok. 218
Gruppe 38	Balladen om Marjan&Rolf	6 år og op	18.00	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Batida	Magic Power	10 år og op	19.00	70 min.	Rådhuset
Jytte Abildstrøms Teater	Kalejdoskop	3 - 7 år	19.00	50 min.	Kilden - sal 2
Gruppe 38	Brevet fra Frida	7 år og op	19.00	40 min.	Kildecentret - øvre gym.
Theater La Balance	Snedronningen	8 år og op	19.00	90 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Mariehønen	Majbritt	13 - 18 år	19.00	55 min.	Midtbykskolen - lok. 213
Anders,Lars & Ankerdal	Sonny...	13 år og op	19.30	60 min.	Midtby/P-gym's omklædning

LØRDAG DEN 20. SEPTEMBER:

Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	12 år og op	09.30	55 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Gadesjakkert	Mont Blanc	14 år og op	09.30	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
BaggårdTeatret	Josef og hans Brødre	8 - 12 år	09.30	60 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Vandrefalken	Fuglebyen	3 - 8 år	09.30	40 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Groteatret	Nattergalen	5 - 10 år	09.30	50 min.	Midtbykskolen - formning
Det lille Verdens Teater	Det Mindste Teater	11/2 - 4 år	09.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 510
Vestvolden	Og der blev lys	5 år og op	09.30	45 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Batida	Magic Power	10 år og op	10.00	70 min.	Rådhuset
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6 år og op	10.00	50 min.	Fritidscentret
Anemoneteatret	Bamsen og den kinesiske...	3 - 8 år	10.00	50 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Mariehønen	Majbritt	13 - 18 år	10.00	55 min.	Midtbykskolen - lok. 213
Det lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	11/2 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 215
Kaskadeteatret	Lysthuset	3 - 9 år	10.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Gruppe 38	Balladen om Marjan&Rolf	6 år og op	10.15	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Replikken	Ridder Stegefedt	7 - 9 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen - lok. 512
Fair Play	Harry	3 - 6 år	10.30	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Corona Danseteater	Sally's Valley	13 år og op	10.45	60 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Gruppe 38	Brevet fra Frida	7 år og op	10.45	40 min.	Kildecentret - øvre gym.
Jytte Abildstrøms Teater	Klippeklop	11/2 - 4 år	10.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 210
Jako-Bole Teatret	Så sig da noget	10 år og op	11.00	50 min.	Kilden - salen
Jytte Abildstrøms Teater	Kalejdoskop	3 - 7 år	11.00	50 min.	Kilden - sal 2
Magnifique	Sultan Guldstand	5 - 10 år	11.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 302
Theater La Balance	Snedronningen	8 år og op	11.15	90 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Anders,Lars & Ankerdal	Sonny...	13 år og op	11.15	60 min.	Midtby/P-gym's omklædning
Vester 60	En dag i Sengen	11/2 - 4 år	11.15	30 min.	Midtbykskolen - lok. 203/204
Teatret Lampe	Det var en lørdag Aften	14 år og op	11.30	45 min.	Kilden - sal 1
Vandrefalken	Fuglebyen	3 - 8 år	11.30	40 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Groteatret	Nattergalen	5 - 10 år	11.30	50 min.	Midtbykskolen - formning
Teater 83	Årstiderne	11/2 - 4 år	11.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 202
Vestvolden	Og der blev lys	5 år og op	11.30	45 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	12 år og op	12.00	55 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Gadesjakkert	Mont Blanc	14 år og op	12.00	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Anemoneteatret	Bamsen og den kinesiske...	3 - 8 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Skægspire	Lille Gris	3 - 5 år	12.00	35 min.	Midtbykskolen - lok. 218
Thorkild Demuths Teater	Skonnert Andreas	6 - 10 år	12.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 201
Batida	Magic Power	10 år og op	12.15	70 min.	Rådhuset
Mariehønen	Majbritt	13 - 18 år	12.30	55 min.	Midtbykskolen - lok. 213
BaggårdTeatret	Josef og hans Brødre	8 - 12 år	13.00	60 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	13.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Kaskadeteatret	Lysthuset	3 - 9 år	13.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Corona Danseteater	Sally's Valley	13 år og op	13.15	60 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Paraplyteatret	Den 8. dag - den nyeste?	4 - 9 år	13.30	60 min.	Biblioteket - mødesal
Jako-Bole Teatret	Så sig da noget	10 år og op	13.30	50 min.	Kilden - salen
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	13.30	40 min.	Midtbykskolen - lok. 216
Gruppe 38	Balladen om Marjan&Rolf	6 år og op	13.30	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Det lille Turneteater	Nazaræren	14 år og op	14.00	45 min.	Klosterkirken
Teater Patrasket	Rødhatte & Ulven	5 - 9 år	14.00	45 min.	Kilden - sal 2
Æventyr Operaen	Nisserne i Lænestolen	4 - 9 år	14.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 512
Vester 60	En dag i Sengen	11/2 - 4 år	14.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 203/204
Thorkild Demuths Teater	Hvor er min Stråhat?	2 - 4 år	14.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 201
Vestenvinden	Et Hundeliv	10 år og op	14.15	60 min.	Kilden - sal 1
Magnifique	Troldmandens Lærling	4 - 10 år	14.30	50 min.	Midtbykskolen - lok. 302
Odsherred Teater	Den øreløse Sanger	10 år og op	14.45	75 min.	Fritidscentret
Gruppe 38	Brevet fra Frida	7 år og op	14.45	40 min.	Kildecentret - øvre gym.
Det Mindste Teater	Det Mindste Teater	11/2 - 4 år	14.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 510
Jytte Abildstrøms Teater	Klippeklop	11/2 - 4 år	14.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 210
DRT	To med det hele	4 - 10 år	15.00	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Mariehønen	Brobsissen	3 - 8 år	15.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
Teater 83	Årstiderne	11/2 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 202
Det lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	11/2 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 215
BaggårdTeatret	Hallo!	7 - 9 år	15.15	50 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Theater La Balance	Snedronningen	8 år og op	15.30	90 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	3 - 8 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	15.30	40 min.	Midtbykskolen - formning
Paraplyteatret	Den 8. dag - den nyeste?	4 - 9 år	16.00	60 min.	Biblioteket - mødesal
Comedievognen	Jagten på Urmennesket	9 - 12 år	16.00	50 min.	Kilden - salen
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	16.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Nørregaard & Reiche	Løs Forbindelse	6 - 10 år	16.15	45 min.	Kildecentret - nedre gym.
Dansk Rakkerpak	Palle alene i EU	15 år og op	16.30	60 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Det lille Turneteater	Nazaræren	14 år og op	16.30	45 min.	Klosterkirken
Vestenvinden	Et Hundeliv	10 år og op	16.30	60 min.	Kilden - sal 1
Æventyr Operaen	Nisserne i Lænestolen	4 - 9 år	16.30	45 min.	Midtbykskolen - lok. 512
Teater Patrasket	Rødhatte & Ulven	3 - 6 år	17.00	45 min.	Kilden - sal 2
Mariehønen	Brobsissen	3 - 8 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Kaskadeteatret	Den frække Krage	6 - 12 år	17.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Teater Morgana	Den bedrøvede Paraplydame	6 - 11 år	17.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Artibus	Kvinden som giftede sig...	12 år og op	17.30	80 min.	Rådhuset
Odsherred Teater	Den øreløse Sanger	10 år og op	17.30	75 min.	Fritidscentret
Replikken	6 timers Stuen	14 år og op	17.30	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Mariehønen	Valdemar Olsen	8 - 14 år	17.30	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	3 - 8 år	17.30	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	17.30	40 min.	Midtbykskolen - formning

SØNDAG DEN 21. SEPTEMBER:

Teater Patrasket	Rødhatte & Ulven	3 - 6 år	10.00	45 min.	Kilden - sal 2
Odsherred Teater	Den øreløse Sanger	10 år og op	10.00	75 min.	Fritidscentret
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	10.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Jytte Abildstrøms Teater	Klippeklop	11/2 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 210
Paraplyteatret	Staffeliet	5 - 9 år	10.30	70 min.	Biblioteket - mødesal
Dansk Rakkerpak	Palle alene i EU	15 år og op	10.30	60 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Mariposa Teatret	Pedro og Kaptajnen	14 år og op	10.30	65 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	3 - 8 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Magnifique	Troldmandens Lærling	4 - 10 år	10.30	50 min.	Midtbykskolen - lok. 302
BaggårdTeatret	Hallo!	7 - 9 år	10.30	50 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Møllen	Jeppes på Bjerg	12 år og op	10.30	90 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Comedievognen	Jagten på Urmennesket	9 - 12 år	10.45	50 min.	Kilden - salen
Det lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	11/2 - 4 år	10.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 215
Artibus	Kvinden som giftede sig...	12 år og op	11.00	80 min.	Rådhuset
Vester 60	En dag i Sengen	11/2 - 4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 203/204
Kaskadeteatret	Den frække Krage	6 - 12 år	11.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Teatret Lampe	Det var en lørdag Aften	14 år og op	11.30	45 min.	Kilden - sal 1
Æventyr Operaen	Nisserne i Lænestolen	4 - 9 år	11.30	45 min.	Midtbykskolen - lok. 512
Det Mindste Teater	Det Mindste Teater	11/2 - 4 år	11.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 510
Teater 83	Årstiderne	11/2 - 4 år	11.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 202
Nørregaard & Reiche	Løs Forbindelse	6 - 10 år	11.45	45 min.	Kildecentret - nedre gym.
Thorkild Demuths Teater	Hvor er min Stråhat?	2 - 4 år	11.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 201
Mariehønen	Valdemar Olsen	8 - 14 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Mariehønen	Brobsissen	3 - 8 år	12.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Teater Morgana	Den bedrøvede Paraplydame	6 - 11 år	12.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Comedievognen	Jagten på Urmennesket	9 - 12 år	12.30	50 min.	Kilden - salen
Jytte Abildstrøms Teater	Kalejdoskop	3 - 7 år	12.30	50 min.	Kilden - sal 2
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	12.30	40 min.	Midtbykskolen - formning
Fair Play	Elsker - Elsker ikke	14 år og op	12.30	60 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Replikken	6 timers Stuen	14 år og op	13.00	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	13.00	40 min.	Midtbykskolen - lok. 216
Paraplyteatret	Staffeliet	5 - 9 år	13.15	70 min.	Biblioteket - mødesal
Teatret Lampe	Det var en lørdag Aften	14 år og op	13.30	45 min.	Kilden - sal 1
Magnifique	Troldmandens Lærling	4 - 10 år	13.30	50 min.	Midtbykskolen - lok. 302
Jytte Abildstrøms Teater	Klippeklop	11/2 - 4 år	13.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 210
Det Mindste Teater	Det Mindste Teater	11/2 - 4 år	13.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 510
Artibus	Kvinden som giftede sig...	12 år og op	14.00	80 min.	Rådhuset
Mariposa Teatret	Pedro og Kaptajnen	14 år og op	14.00	65 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Skægspire	Lille Gris	3 - 5 år	14.00	35 min.	Midtbykskolen - lok. 218
Dansk Rakkerpak	Palle alene i EU	15 år og op	14.15	60 min.	Horsens Gl. Teater - rød salon
Nørregaard & Reiche	Løs Forbindelse	6 - 10 år	14.15	45 min.	Kildecentret - nedre gym.
Fair Play	Harry	3 - 6 år	14.30	50 min.	Midtbykskolen - lok. 520
Det lille Verdens Teater	Den lunefulde Måne	11/2 - 4 år	14.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 215
BaggårdTeatret	Hallo!	7 - 9 år	14.30	50 min.	Horsens Ny Teater - store sal
Teater 83	Årstiderne	11/2 - 4 år	14.45	30 min.	Midtbykskolen - lok. 202
DRT	To med det hele	4 - 10 år	15.00	45 min.	Biblioteket - 2. sal
Det lille Turneteater	Nazaræren	14 år og op	15.00	45 min.	Klosterkirken
Jytte Abildstrøms Teater	Kalejdoskop	3 - 7 år	15.00	50 min.	Kilden - sal 2
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4 - 9 år	15.00	40 min.	Fritidscentret
Torkild Demuths Teater	Hvor er min Stråhat?	2 - 4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 201
Kaskadeteatret	Den frække Krage	6 - 12 år	15.00	50 min.	Horsens Ny Teater - sal 3
Vester 60	En dag i Sengen	11/2 - 4 år	15.15	30 min.	Midtbykskolen - lok. 203/204
Teater Morgana	Den bedrøvede Paraplydame	6 - 11 år	15.30	45 min.	Horsens Gl. Teater - scenen
Jako-Bole Teatret	Så sig da noget	10 år og op	15.30	50 min.	Kilden - salen
Replikken	6 timers Stuen	14 år og op	15.30	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	3 - 8 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.